

I.ČLTK

REVUE

NIKOLA BARTŮŇKOVÁ **Z PEKLA DO RÁJE**

INTERVIEW

**MARKÉTA VONDROUŠOVÁ
MILAN TRNĚNÝ
VLASTISLAV BŘÍZA**

NA NÁVŠTĚVĚ...
**ROMANTICKÁ
KOUPADLA**

ZALOŽEN 1893

I.ČESKÝ LAWN-TENNIS KLUB PRAHA OFICIÁLNÍ PARTNEŘI

Vivus
Domy plné života

J&T BANKA

Pančrác a.s.

ASTON
SLUŽBY V EKOLOGII

GreenGas
capture the energy

noncore

BECHYNĚ
HODINÁŘSTVÍ

SPORT
CONSTRUCTION

ISO

smartwings

ČPP
VIENNA INSURANCE GROUP

Crane
Constancy
Capital

MESSY
PLAY

TUkas

RPM
FACILITY

ADVANTAGE
CARS

Babolat

Mizuno

VICTORIA
Vysokoskolní sportovní centrum MSMI

NÁRODNÍ
SPORTOVNÍ
AGENTURA

PTS
Pražský tenisový svaz

Glenfiddich
SINGLE MALT SCOTCH WHISKY

PRAHA
PRAHA
PRAHA
PRAHA

PRAHA
Z

ASTRONSTUDIO

Peach

Resultina

Vážení členové klubu, milí tenisoví příznivci,

zmizel zahradní nábytek z terasy, vyrostly bílé bubliny hal – neklamné znamení nadcházející zimní sezony. Zahajujeme ji s novým tvrdým povrchem na „devítce“ a novým agregátem pro trojhalu; nám zcela jistě ušetří nezanedbatelné peníze a vám zajistí komfort při hře. Asi jste si všimli vkusného osvětlení podél příchozí cesty, které nahradilo staré lampy, závodní hráči už oceňují funkční zónu v prostoru bývalého golfového simulátoru. V nejbližší době uvolníme další místnost pro masérské služby a věřím, že je budou využívat všichni členové. A na začátku příští sezony se můžete těšit na výrazně zrekonstruovanou terasu klubové restaurace. Čekají nás tedy nemalé investice do dalšího zpříjemnění vašeho pobytu v klubu.

Úspěchům závodního tenisu přenechám vnitřní strany magazínu, ale jedno zmínit musím – pochlubit se dvěma grandslamovými čtvrtfinalistkami (na US Open) mnoho klubů nemůže. Markétě Vondroušové i Karolíně Muchové gratuluji! Mám radost i z toho, že se nám podařilo zorganizovat tři mezinárodní turnaje; ITF žen v hale v únoru, 25. ročník kombinovaného ATP Challengeru a turnaje ITF žen v květnu a juniorský ITF v srpnu. V červnu jsme přivítali vzácnou návštěvu z wimbledonského AELTC a pár dní poté i akci IC (International Clubs) s hráči z osmi států včetně České republiky, na konci srpna pak trojzápas CTC seniorů mezi italskou Padovou, anglickým Cumberlandem a týmem I.ČLTK. Akcí bylo tedy požehnaně, ale jsem si jist, že pohodlí a možnosti hraní pro naše členy nebyly nijak radikálně omezené.

Jak už se stalo pravidlem, v červnu a v září se uskutečnily dva klubové dny. Potěšil stále rostoucí počet deblových dvojic; je vidět, že systém rozdělení párů do výkonnostních skupin i následný večerní Hospodský kvíz získávají stále větší oblibu.

Těším se na viděnou při Mikulášské nadílce pro děti, při vánočním večeru v Letenském záměčku a při podpoře našeho extraligového týmu krátce před Vánoci v Říčanech.

Vladislav Šavřda,
generální manažer I.ČLTK

editorial

TĚŠTE SE NA VÁNOČNÍ PARTY

Tradičně v Letenském záměčku se uskuteční letošní Vánoční party I.ČLTK. Kdy? Udělejte si volný večer v pátek 12. prosince; pozvánky nepochybně včas dorazí. Minout příjemné klubové setkání, na kterém se vždy potkají mladí, starší i věkem nejpokročilejší, amatéři i profesionální hráči, by byla škoda. Dobré jídlo a pití je samozřejmostí, stejně jako DJ. Součástí večera bude i vyhodnocení nejlepších hráčů za rok 2025 a předání Cen Jaroslava Drobného. Přijďte se pobavit a vzpomenout na příjemné chvíle strávené na Štvanici.

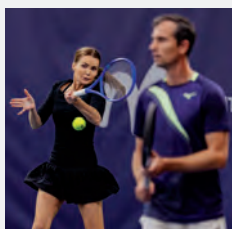
ODEŠEL VLADIMÍR LACINA

Je to smutná zpráva. Ve věku 79 let nás nedávno opustil spoluhráč, kamarád a autor návrhu celé nástavby na ochozu malého centru Ing. arch. Vladimír Lacina. Kromě mimořádně povedeného díla nám zanechal i studii pro výstavbu lehké kondiční haly plánované za kurty 2, 3 a 4, která zatím nebyla realizována. Vladimír byl do pozdního věku velmi aktivním a v seniorské kategorii úspěšným tenistou a řadu let i naším nadšeným deblovým partnerem. Rádi na něj budeme vzpomínat.

Vladislav Šavřda

Vladimír Lacina už na Štvanici nepříjde...

OBSAH

- 03** | Na řadě je terasa
- 08** | Parkování opět pod oblouky
- 10** | Už nevím, co dělat líc... (Markéta Vondroušová)
- 12** | Gratulace dorostencům
- 14** | Karolína Muchová: Zase boj se zdravím
- 16** | Z pekla do ráje (Nikola Bartůňková)
- 18** | Rekord (s „Lovcem“) potěšil
- 22** | S otcem v zádech (Radek Chodora)
- 26** | Kdo nemá hlavu, má smůlu (Milan Trněný)
- 28** | Babytenisová sklizeň
- 32** | Partneři klubu: Je fér děti podpořit, říká Jiří Smrž
- 34** | Návštěva nás nešetřila (AELTC na Štvanici)
- 38** | Turnaj CTC: S Angličany na pivu
- 40** | Syna porážím hlavou, říká Vlastislav Bříza
- 42** | Romantická koupadla Františka Stejskala
- 44** | 70 a „houlin“ k tomu na golfovém mistrovství
- 48** | Supersenioři CTC: Suveréni v Benátkách

Vizualizace proměny stávající terasy; ta nabídne příjemné soukromí a také nový nábytek

Funkční zóna už slouží, ale budování neskončí ani v zimních měsících

NA ŘADĚ JE **TERASA**

Nástavba na ochozu malého centru je dávno samozřejmou součástí denní rutiny všech, kdo tráví čas na Štvanici, stejně jako nové hardy 7 a 8, ale vylepšování areálu zdaleka nekončí. Jen před pár týdny se začalo hrát na kurtu číslo 9, kde je také nový tvrdý povrch, otevřela se funkční zóna a rozjíždějí se stavební úpravy terasy klubové restaurace.

„Je toho dost, co bychom ještě chtěli udělat a dotáhnout, ale musíme jít postupně, taky kvůli financím,“ nastiňuje Petr Šavřda, který se tak trochu nenápadně stal tahounem změn; spolu s Martinem Šustrem plánují, konzultují s architektem Adamem Fröhlichem a podílejí se na realizaci veškerých úprav. Také poslední dvě se povedly – „devítka“ dostala nový modrý hard Novasport a v místnosti, kde roky

fungoval golfový simulátor, vznikla funkční zóna.

„Proč na devítce hard? Věříme, že tvrdé povrchy budou využívané čím dál víc nejen pro závodní tenis, ale i rekreačními hráči. Proti antuce mají několik výhod, třeba pravidelné odskoky, krom toho odpadá kropení a úklid. Nemluvě o komfortním zimním hraní v čistém prostředí,“ vypočítává přednosti Martin

Šustr. Z pohledu klubu je to podobně pozitivní – minimální údržba, několik relativně bezstarostných let a ideál pro zimní sezonu. „Zatímco antuka pod bublinou nevysychá, špatně se udržuje a kurty ani zdaleka nemají letní kvalitu, hard je naprosto bezproblémový. Nemluvě o tom, že vrátit na devítku antuku by bývalo bylo výrazně nákladnější; museli bychom rozbít a odstranit stávající betonovou desku,

Pohled mezi stoly na terase přes plánovaný předěl

pracovat. Terasa klubové restaurace bude už v nové sezoně pohledově oddělena od nejbližšího okolí nízkým předělem. Očekávaný výsledek si můžete prohlédnout na obrázcích. Jak v minulém čísle Revue popsal architekt Adam Fröhlich, záměrem je získat pro terasu se stolkou soukromí, aniž by hosté ztratili kontakt s okolím. „S novým uspořádáním stolů bude mít všechno i větší logiku; už budeme vědět, odkud asi přijde číšník, nebo kde se objeví společník, na kterého čekáme. Dosud na mě terasa působila trochu neuspořádaně,” vysvětluje Adam, dlouholetý člen klubu.

Začátkem podzimu byly návrhy doladěné a některé prvky šly do výroby. První výkopové práce začaly na přelomu října a listopadu, v období, kdy se

která je přitom v pořádku a stačilo ji přikrýt asfaltem a finální vrstvou.”

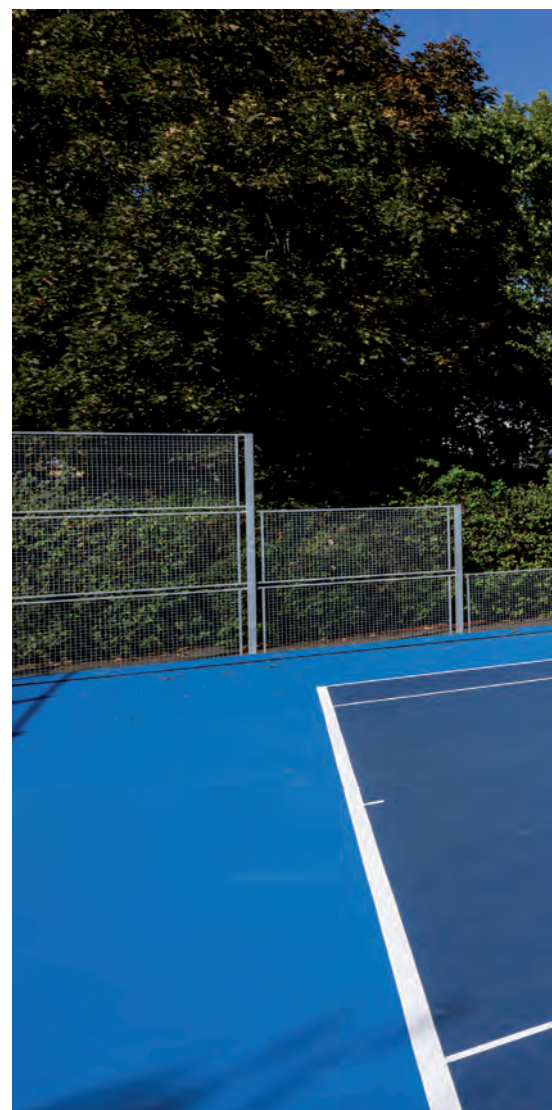
V trojhale, kde zaručuje komfortní hraní loni nový umělý povrch, už funguje moderní strojovna, totožná jako ve dvojhale 7-8. „Dostali jsme na ni dotaci, je to generace agregátů, kde systém sám hlídá nastavenou teplotu, cirkulaci vzduchu, reaguje na vnější vlivy (vítr, sníh) a sám pracuje s tlakem v hale. Vše se pak operativněji ovládá a nastavuje v aplikaci.

Krom toho bychom měli ušetřit na provozu. Logicky, stará strojovna fungovala mnoho let,” přibližuje Martin a zmíní další venkovní úpravy: opravené zdi a nové odtokové kanálky na devítce, úpravu krátké stěny naproti fitku na malém centru včetně nového mantinelu.

Na další zásadní úpravě, od které se veškeré plány na vylepšení areálu odvíjejí a u které to celé začalo, se právě začíná

Takhle teď areál vítá přichozí za šera

venkovní provoz v areálu omezí na minimum a krátkodobý nepořádek nebo hluk v okolí stavby nebude tolik rušit. „Základ pro upevnění předělu a hrubší práce, třeba zámečnické, chceme zvládnout na podzim a pak podle možností pokračovat. Nový nábytek a slunečníky umístíme až na jaře,“ plánuje Martin.

Jak bylo zmíněno, úprava terasy je jen částí – i když možná tou nejzásadnější – komplexních úprav. Nejen u terasy a fontánky přibude nová zeleň; objeví se také po levé straně cesty do areálu od Hlávkova mostu, vpravo už je nový zavlažovaný trávník s osvětlením. Na jaře by měl být před vchodem do klubu umístěn také velkorysý welcome board, naproti restauraci zase tabule s logy partnerů klubu.

// Hard nabízí pravidelné odskoky, odpadá klopení a úklid. Nemluvě o komfortním zimním hraní v čistém prostředí.

Martin Šustr

„Vstupní board doznal proti prvním návrhům změnu, nakonec jsme preferovali jednodušší variantu – výrazný nápis s názvem klubu, samozřejmě osvětlení, aby upoutal i při pohledu z magistrály. V podobném designu bude i stěna s logy partnerů uvnitř areálu,“ říká Petr Šavřda a Martin Šustr připomene i plány na úpravu okolí bazénu. „Po letech musíme vyměnit túje podél plotu, po konzultaci s odborníky je to nutné. Jejich výměna asi přinese drobný nekomfort, respektive méně soukromí pro první roky, protože nová výsadba bude zpočátku nižší, ale je to nutná

změna. Zvažujeme i revitalizaci dalších dřevin v prostoru kolem bazénu, chceme upravit chodník podél budovy a řešíme i možnost terásy s posezením v místě mezi platany.“

Co jistě potěšilo elitní hráče klubu, to je dokončení tzv. funkční zóny. Malé tělocvičny, která vznikla v místnosti, kde stával golfový simulátor. „Vzešlo to z diskuse o smysluplnosti a rentabilitě plátna. Je to prostor určený výhradně pro špičkové hráče a jejich individuální tréninky, aby měli dostatek klidu a soukromí. Fitko je sice pěkné,

Kurt číslo 9 dostal nový tvrdý povrch Novasport

Markéta Vondroušová je z nové funkční zóny nadšená

/// Funkční zóna je určena striktně pro špičkové hráče a jejich individuální tréninky, aby měli dostatek klidu a soukromí.

Petr Šavřda

ale ve frekventovaných časech prostorově limitované," přibližuje Petr Šavřda vznik místnosti, jejíž polovina má tvrdou podlahu, zatímco v druhé je měkčí tatami. K vybavení patří gymnastická tyč, zrcadlo, žebřiny, háky pro upnutí TRX...

„Je to zkrátka prostor pro cvičení s vlastní vahou, protahování a regeneraci. Vybavení jsme konzultovali s kondičáky obou našich nejlepších hráček a tímto bych chtěl Michalovi (Vágnerovi) i Jardovi (Blažkovi) poděkovat.“

A protože díky insiderům (jak je dnes moderní psát) víme, že se nejen Markétě, ale i Karolíně Muchové nová tělocvična velmi zamlouvá, nepochybně to byla správná investice. Takže vzhůru do těch dalších.☺

P.S. Pokud si někteří všimli zatékání v prostoru recepcce nebo šatny D1, důvodem jsou bohužel poškozené izolace na ochozu kolem malého centru. „Oprava bude náročná, aktuálně zpracováváme varianty, jak s ní naložit,“ nastiňuje Martin Šustr.

Vizualizace vstupu do areálu od Hlávkova mostu s novým welcome boardem

Welcome Aboard

www.smartwings.com

smartwings

PŘÍJEMNÁ DÁMA ZA „PŘÍSNÝMI“ BRÝLEMI

Nepochybně už jste se seznámili; I.ČLTK má od května novou sekretářku, Martinu Plocovou vystřídala **EVA ŠTEFKOVÁ**. Nenechte se zmást „přísnými“ brýlemi; Eva je příjemná dáma a řešit drobné trable a přání členů ji baví. „Jsem tady pro ně,“ říká nadšená lyžařka a chalupářka. I pracovní život tráví se sportem, dvacet let patřila do kolektivu České sportovní.

„Byla to práce snů; pestrá, s prima lidmi a fajn přístupem šéfů, navíc na mimořádných akcích, z velké části tenisových,“ vzpomíná na roky, kdy prošla nejrůznějšími situacemi a výzvami. To všechno se jí hodí i v klubové kanceláři, kam vkočila po krátkém působení na tenisovém svazu. A prý to byl krok správným směrem. „Pan Šavřda je noblesní džentlmen a všichni, se kterými tu pracuju, jsou fajn a dobře se s nimi dělá. Takže jo, byl to fantastický krok,“ říká s úsměvem. Tak ať jí tohle přesvědčení vydrží.

Eva Štefková je od května novou sekretářkou klubu

PARKOVÁNÍ OPĚT POD OBLOUKY

Povedlo se. Jarní instalace pilířů znemožňujících parkování pod Negrelliho viaduktem měla našťastí jepičí život; už koncem léta jich část zmizela a od září jsou čtyři oblouky k dispozici pro parkování členů I.ČLTK. Značení přispělo ke kultivovanému parkingu, a pod každým obloukem je pět míst.

„Podánilo se nám dohodnout s Magistrátem pronájem a instalace značek jasně říká, že jde o parkování pro členy a hosty klubu. Jedinou podmínkou je viditelné umístění speciální karty vydané správcem ostrova – firmou Acton, za čelním sklem každého vozu. Nové karty už jsou v sekretariátu klubu připravené; členové budou mít každý svou s možností využití pro dvě různé SPZ, hosté si budou kartu vždy půjčovat na recepci oproti malému kreditu,“ přiblížil příští fungování generální manažer klubu Vladislav Šavřda.

Parkování je konečně znovu komfortnější

SNAD BY MĚL JIRKA RADOST

Je to důkaz, jak oblíbený mezi přáteli-tenisty **JIRKA FENCL** (†54) byl. Opustil nás velmi předčasně na konci ledna, ale už na jaře zvali Lucie Hradecká a Lukáš Březina na vzpomínkové setkání. „Chtěl jsem udělat golf, Lucka s Ivetou (Benešovou) myslely i na negolfisty, a tak jsme se v červenci potkali nejdřív na Karlštejně a večer i na Štvanici; sešlo se nás asi čtyřicet,“ přibližuje Lukáš, jehož s Jirkou spojoval nejen tenis a golf, ale také společně vytvořená aplikace Resultina.

„Obě ta setkání byla skvělá a určitě je zopakujeme,“ plánuje Lukáš a přiznává, že mu Jirka velmi chybí. „Trávili jsme spolu spoustu času, a když byl na turnajích, pořád jsme si telefonovali a měli co probírat. Resultinu, golf, tenis... Všechno to, co mě v životě zajímá, jsem s ním mohl řešit. Jsem rád, že se mi povedlo stabilizovat Resultinu, i když je to dřina, protože nejsem programátor. Snad by z toho měl Jirka radost...“

Jirka Fencel odešel předčasně, ale přátelé na něj nezapomínají

TALENT & DŘÍČ

Příležitost vzniká setkáním. To platí ve sportu, v životě i v byznysu. Podporujeme motivaci a touhu vyhrát, talent a společný úspěch. U nás se setkává odvaha soukromých investorů s odvahou sportovců vítězit.

Jsme křižovatka příležitostí. Už 25 let se u nás setkávají úspěšní investoři, majitelé firem i privátní klienti, kteří hledají něco výjimečného. Zakladatelé projektů a ti, co jim věří. Ti, co potřebují, s těmi, co mají. Ti, co znají trhy, s těmi, co znají lidi. U nás se setkávají soukromé investice a odvážné nápady.

Jsme privátní a investiční banka.
Každé setkání je příležitost společně růst.
Potkejme se.

Nechápu, jak jsem
mohla vyhrát Berlín
a být v osmičce US Open,
říká Markéta Vondroušová

NEVÍM, CO DĚLAT

V Berlíně zvedla nad hlavu trofej, prodrala se do čtvrtfinále US Open. Skvělé, řeknete si! Jenomže **MARKÉTĚ VONDROUŠOVÉ (26)** zkomplikovala i letošní rok zranění; nejdřív na samém začátku, poté brzy na jaře, a ještě jednou na konci léta. Vynechala kvůli tomu dobrou čtvrtinu sezony.

Markéta na letošním US Open

LÍP...

„Už začátek byl všelijaký; nejdřív zranění v Adelaide a potom rameno v Dubaji, vůbec jsem netušila, co bude,“ vzpomene na první měsíce roku. Návrat plánovala

// Chci vyhrávat, ale když vidím, co všechno už mě potkalo, tak se těším z toho, že můžu hrát a že můžu hrát bez bolesti.

ve Wimbledonu, ale naštěstí se povedl už na Roland Garros. „To bylo skvělé, i třetí kolo jsem brala, jela jsem to tam hlavně zkusit. A pak další trable v Americe... Vlastně vůbec nechápu, jak jsem mohla vyhrát v Berlíně a být ve čtvrtfinále US Open,“ glosovala bilanci na konci sezony.

Kvůli nepříjemnosti v New Yorku jí utekla šance na další skvělý výsledek (ke čtvrtfinále proti Sabalenkové nenastoupila) a taky série podzimních turnajů; vrátila se teprve v polovině října v Asii, ale v Tokiu opět pro zranění nedohrála...

„V New Yorku mi při rozcvičce před utkáním s Rybakinovou šklublo v kolenu; zápas jsem odehrála, ale koleno přes noc oteklo a ráno bolelo, do schodů jsem docela trpěla. Rozhodovali jsme se, co dál, šla jsem na fyzio a pak na sono, které ukázalo natržený patelární vaz, který spojuje čěšku s holenní kostí,“ popisuje Markéta, proč nenastoupila ke čtvrtfinále proti Sabalenkové. „Nebyla jiná možnost, než se „vyndat“; skrečovat po setu nesnáším, zvlášť když člověk ví, že to tak asi dopadne. Pak je to takové hraní-nehraní...“

Pro prevenci zranění přitom už dlouho dělá maximum, ve fitku se na ni s Michalem Vágnerem zaměřují. „Už nevím, co dělat jinak a líp, moje rozcvička trvá skoro hodinu,“ říká Maky. „Na operované rameno jsme našli pár věcí, které fungují, dělám určité cviky před tréninkem nebo před zápasem i po nich, víc myslím nejde... Obecně toho děláme dost, ale každé tělo tomu náporu odolává jinak. Ani noční zápasy v New Yorku kondici nepomáhají; člověk je zvyklý v noci spát, a ne běhat po kurtu a dostat se do postele po dalších povinnostech ve tři ráno. Špatně usínám, ale ráno se stejně pokaždé vzbudím v půl osmý.“

Z tenisového roku 2025 tak nejradyji bude vzpomínat na Berlín. Nejen kvůli vítězství. „Sedlo mi to tam, i když to nebylo úplně jednoduché, hrála jsem tři třísetáky. Ale mám ráda týdenní

turnaje, když program odsýpá. Na druhé kolo za mnou přijel Andy (Paulson), na finále kamarádky. Mamka samozřejmě zůstala doma, tu pověřivost tradičně nepustila,“ směje se.

Nečekala pak od sebe víc ve Wimbledonu, kde narazila na skvěle hrající Raducanuovou? „Nečekala. V Berlíně to nebyla až taková jízda, hrála jsem vyrovnané zápasy. Nějaké očekávání jsem asi měla, ale zůstávala jsem na zemi.“

I když si letos třikrát (a na konci sezony znovu!) nuceně odpočala, cítí, že je život na okruhu čím dál náročnější. „Od Paříže se člověk nezastaví, je to masakr. Tisícovky se teď natáhly na čtrnáct dnů, člověk stráví na třech turnajích v Americe sedm týdnů! A když prohraje hned na začátku, čeká ho spousta dnů, kdy může jenom trénovat a čekat na další turnaj, všechny nejbližší má daleko. Navíc to stojí spoustu peněz.“

Mimochodem – po ukončení spolupráce s Janem Hernychem (v srpnu v Cincinnati) angažovala Markéta dva kouče; doma se jí věnuje Roman Jebavý, který strávil na Štvanici skoro celý tenisový život, na turnajích pak Argentinec Diego Dinomo. Ten s ní byl už na US Open. „Znám ho díky Báře Strýcové,“ říká Maky a veškeré další plány bere s nadhledem.

„Samozřejmě chci vyhrávat, ale když vidím, co mě potkalo loni, a vlastně i letos, tak se těším z toho, že můžu hrát a že můžu hrát bez bolesti. Žádné cíle si nedávám, chci být hlavně zdravá a užívat si tenis. Abych se co nejlíp připravila na příští sezonu, odřekla jsem Fed Cup. Nerada, ale musela jsem; je to navíc špatný termín, který zasahuje do několika věcí,“ vysvětluje cestou do nové štvanické tělocvičny, respektive funkční zóny. „Ta je mimochodem super; včera jsem přišla do fitka, kde bylo úplně plno, takže jsme šli sem a bylo to skvělé. Líbí se mi, že je tu na polovině plochy měkké tatami; je to tady zkrátka geniální. Já teď trávím ve fitku tolik času, že to dokážu ocenit,“ usmívá se.

Štvanická parta juniorů s trenéry Janem Vackem a Milanem Trněným

Gratulace dorostencům, přes Prostějov do finále M ČR družstev

KLÍČEM BYLA **ATMOSFÉRA**

Velký potlesk za postup do finále a skvělé výkony patří dorostencům I.ČLTK. V zářijovém mistrovství ČR družstev na Spartě nejprve rozdrtili Hradec Králové 8:0 a v semifinále Prostějov v čele s Maxem Mrvou 6:3. Finálový výsledek 2:5 proti favorizované Spartě vypadá jednoznačně, ale domácí to ve Stromovce vůbec neměli snadné.

„Byl to parádní týden, nejlepší družstva, co pamatuju“, glosoval úspěch jeden z trenérů Jan Vacek. „Měli jsme výborný tým, všichni drželi pohromadě a šli do toho od prvního zápasu naplno. Skvělé výkony bych připsal atmosféře v týmu, to byl klíč k vítězství nad Prostějovem i výbornému finále, díky tomu se podařilo dotáhnout některé zápasy. Sebastian Chodura čelil v semifinále třem mečbolům, také Matyáš Kozlovský otáčel z mečbolu.“

Oporou týmu byl vítěz Pardubické juniorky Radek Chodora, jenž vyhrál všechny své singly; v bitvě s Prostějovem porazil 36. hráče žebříčku ITF Rejchtmana Vinciguerra 6:4 6:1. Ukázala se Sára

Fajmonová (7:5, 3:6 a 6:3 s Paštikovou), Matyáš Kozlovský a Sebastian Chodura vydřeli shodně vítězství 7:6 ve třetí sadě. Po singlech to bylo 4:2 pro I. ČLTK a pátý bod přidali hned v první čtyřhře Chodora s Kozlovským, když přehráli Mrvu se Slobodou 10:7 v super tiebreaku. „Škoda, že jsme pak nedotáhli šance ve finále. Bohužel ho narušil déšť a přerušením ztratil zápas atmosféru; na druhou stranu dohrávka pod světly musela být pro kluky zážitkem“, doplnil Jan Vacek.

Komu tedy patří gratulace? I.ČLTK hrál ve složení Jakub Šmejcký, Radek Chodora, Jakub Vrtílka, Matyáš Kozlovský, Oliver Sanders, Sebastian Chodura, Max Fröhlich, Jan Fröhlich, Sarah Melany Fajmonová, Veronika Sekerková, Nela Jandová, Klára Blažková a Julie Jiráková, trenérsky se podíleli Jan Vacek, Milan Trněný a Daniel Vaněk. „Snad můžu mluvit i za Milana a Dana: nás trenéry to s nimi ohromně bavilo, byla to výborná parta. A ukázalo se to i po vítězném semifinále na Štvanici, kdy jsme společně poseděli na terase. Bylo to zkrátka celé moc fajn.“

NÁVRAT DO STARÉ PARTY

Před sedmi lety se rozhodl pro změnu a po letech práce na Štvanici přijal novou výzvu; nakrátko se stal osobním koučem Srbky Olgy Danilovičové, později pak Finky Oony Orpanaové. Jejich spolupráci ale přerušil covid a **ZDENĚK KUBÍK (50)** pokračoval v TK Neridě, s nímž už dřív v době volna spolupracoval. Letos v září se ale vrátil do klubu svého srdce.

„Když jsem odcházel, věděl jsem, že mi Petr Vaníček bude podle možností držet v klubu místo. Poslední dva roky jsem byl v kontaktu s Petrem Šavrdou; nabídl mi návrat a teď uzrála doba“, usmívá se Zdeněk. „Jsem nadšený, že to vyšlo, na Štvanici jsem vyrostl a strávil tu půlku života. Vrátil jsem se do staré party, takže jako bych nikdy neodešel. A všichni mě přivítali pozitivně, což mě moc těší“, libuje si.

Návrat mu nepochybně zpříjemní i splnění trenérské přání. V nové roli bude mít na starost juniorky a ženy; ve skupině má Gabrielu Šulcovou, Denisu Žoldákovou, Kateřinu Filipovou, ale také Anastasii Detiuc, Anetu Kučmovou a Kláru Štěpánkovou, které do klubu přivedl. Tak hodně štěstí!

Zdeněk Kubík se vrátil na Štvanici

#ONEFAMILY

ADVANTAGE
CARS

KAROLÍNA 2025: ZASE BOJ SE ZDRAVÍM

Tahle parádní fotka Martina Sidorjaka je z US Open; **KAROLÍNA MUCHOVÁ** tam dokráčela do čtvrtfinále a dosáhla největšího letošního úspěchu. Proč jich nebylo víc? Odpověď je bohužel stále stejná: na vině jsou opakující se zdravotní trable.

Už v únoru Karolínu stoplo bolavé zápěstí levačky, přesněji poutko šlachy. Stejný problém, který loni na jaře vyřešila na pravé ruce teprve operace. „Jenomže to je vždycky až poslední možnost, nechce se mi na ni,“ opakuje. V devětadvaceti letech dvojnásob pochopitelné; kariéra není nekonečná a grandslamový úspěch tak lákavý. I proto přijela po dvouměsíční rehabilitaci na Roland Garros s touhou nastoupit, jakkoli jí zápěstí dovozovalo hrát jen čop. Na úspěch to bohužel nestačilo, hned v prvním kole podlehl ve třech setech Američance Parksové. „Nemůžu hrát naplno,“ mrzelo ji.

Wimbledon byl jako přes kopírák. Opět přijela jako „jednoručka“ a počtvrté v řadě prohrála na londýnské trávě hned první zápas, tentokrát s Číňankou Wangovou.

Zadařilo se teprve v září. Jenomže když už prošla mezi nejlepších osm na US Open, hned v úvodu bitvy s Ósakaovou ji píchlo ve svaly levé nohy; brzy bylo zřejmé, že vyhrát tenhle zápas bude nemožné.

A tak si před koncem sezony znovu musela povzdechnout: „Bohužel to letos byl spíš boj se zdravím...“ Pokolikáté už? Svět přitom dobře ví, že tenis, který předvádí stoprocentně zdravá Karolína, by si grandslamový titul zasloužil.

US Open přineslo
Karolíně Muchové
největší letošní úspěch

Nad tenisem Nikoly Bartůňkové visel Damoklův meč, teď ale znovu vyhrává

Z PEKLA DO RÁJE

Od lednového návratu na turnaje hraje moc dobře, ale největší „rány“ si nechala na podzim. Semifinále WTA 500 v mexické Guadalajaře a finále WTA 125 v Turecku si může devatenáctiletá **NIKOLA BARTŮŇKOVÁ** dát za rámeček. Ještě loni na konci léta přitom netušila, jestli bude její kariéra kvůli dopingové pseudokauze vůbec pokračovat. Před pár dny, v době uzávěrky Revue, byla na světovém žebříčku nejvýš v kariéře – 132.!

Niki, čekala jsi, že se po návratu tak rychle chytneš? Po tak dlouhé přestávce, kdy jsi ani nesměla plnohodnotně trénovat?

„Naprostě ne! Já se chtěla hlavně vrátit a zase hrát tenis. Víím, že je to klišé, ale tak to je, tak jsem to cítila. Strašně moc se mi po tenise stýskalo, protože ho miluju. Loni jsem si znovu uvědomila, jak moc. Teprve později přišly nějaké cíle; na prvním místě samozřejmě touha, abych se vrátila do formy, v jaké jsem byla před nucenou pauzou. Ale výsledky byly nad očekávání, to mě potěšilo.“

Čím to? Vrátila se jiná Niki? Natěšená na tenis, zdravě našťavaná?

„Nevím, ale určitě jsem se vrátila povzbuzená tím, jak celá ta nepříjemnost dopadla. Bylo mi jedno, jak budu hrát, chtěla jsem hlavně hrát a užívat si tenis a radost na kurtu, znovu zažívat to, co pro mě dřív bylo samozřejmé. Vždyť se klidně mohlo stát, že bych s tenisem skončila; prožili jsme chvíle, kdy to nebylo daleko, hrozně dlouho se nám nedařilo najít původ dopingového nálezu. Takže to největší pozitivum se asi odehrálo v hlavě. Údery jsem měla vždycky, ale tahle lekce z dospělosti, která přišla docela brzy, byla šílená a zranila mě, ale na druhou stranu mi v některých ohledech i pomohla.“

A během uplynulého roku určitě přišlo i zlepšení na dvorci, ne?

„Asi ano, ale spíš jsou to nuance. Možná hraju agresivněji, zlepšila jsem servis i return. A mám pocit, že mě tenis nějak víc baví. *(usmívá se)* Pořád chci vyhrát každý míč, ale možná jsem uvolněnější, protože už víím, že tenis není všechno. Fakt jsem si prošla

peklem a přepadaly mě ty nejhorší myšlenky...“

Prý už jsi měla náhradní variantu?

„Školu? Jo, je to tak. Já o ní vždycky uvažovala, kdyby mi nešel tenis, studovala bych. Bavila by mě medicína. Už jsem na to začínala myslet, ale pořád jsme bojovali, i když jsme se nevyhnuli depresím. Naši kvůli tomu o pár let zestárli, ale já se snažila být silná, aby to pro ně nebylo ještě těžší. Právě škola a příprava na maturitu mi pomohla; tím, že jsem přišla o tenis, nejmilejší hračku, mohla jsem se soustředit na učení. A na jaře jsem maturu zvládla, takže ohromná úleva *(s úsměvem)*, teď už mám čistou hlavu jen na tenis.“

Než se tvůj „nedoping“ vyřeší, nesměla jsi trénovat s licencovanými trenéry, s hráči, dokonce jsi nesměla na pražský turnaj WTA ani jako divačka. Kdy jsi tedy začala zase naplno trénovat?

„Je to tak, ta omezení byla vcelku brutální... Hrála jsem, s kým se dalo, teprve na konci roku jsem zase mohla začít. Makala jsem asi měsíc a půl a pak si zahrála extraligu, což bylo fajn. Trochu jsem čekala, jaké budou reakce

Potřebovala jsem něco odehrát, to bylo zásadní, jenomže první půlrok ovlivňovala škola a učení na maturitu, tím pádem i nervozita. A taky málo času na odpočinek. Byla to docela výzva, ale s každým zápasem jsem se cítila líp.“

Z mexické Guadalajary jsi musela po semifinále „pětistovky“ přijet nadšená?

„Přijela. Příjemné překvapení bylo už to, že mi Octagon zajistil dvě volné karty do hlavní soutěže, na stopěťadvacítku i pětistovku. Tu jsem si ohromně užila; byli tam skvělí fanoušci, asi si mě oblíbili, při čtvrtfinále i semifinále skandovali moje jméno, rozdala jsem spoustu podpisů a fotila se s nimi. Říkali, že je můj tenis baví a že jsem milá holka. Připadala jsem si jako celebrita, trochu jako v ráji. A ještě jsem stihla koncert Shakiry; šlo nás asi patnáct holek a byl to super zážitek.“

Nemůžu se nezeptat: omezila jsi po loňské neblahé zkušenosti užívání vitamínů a doplňků stravy? A nemáš strach, že se něco podobného může opakovat?

// Už víím, že tenis není všechno. Fakt jsem si prošla peklem a přepadaly mě ty nejhorší myšlenky...

ostatních, ale všechno bylo v pohodě. I na prvním turnaji, když jsme v lednu letěli do Norska; bála jsem se našťásti zbytečně.“

Kdy ses se na kurtu začala cítit jako dřív?
„Lepšilo se to s každým zápasem.“

„Omezila a obavu už asi budu mít vždycky. Snažím se brát jen to nejnútnejší, což jsou léky na alergii, případně brufen. Všechno konzultuju (a vždycky jsem konzultovala) s lékařem, ale pokud jde o kontaminaci produktu látkou, která ve vitamínech nemá

Před Nikolou Bartůňkovou se po měsících útrap otevírá slibná budoucnost

co dělat, pak bohužel ani doktor nepomůže... Z toho, co jsem brala dřív, aktuálně nezbylo skoro nic, prostě se bojím. V Mexiku nám WTA doporučovala, abychom nejedli ani tamní maso, protože by v něm mohly být steroidy, takže tam i potom v Turecku jsem byla na těstovinách a rýži. Hlídám si prostě všechno a všude, teď už i masážní krémy a oleje. To, co jsem prožila, bych nepřála ani největšímu nepříteli."

Abychom končili radostněji – prý už máš řidičák?

„Mám. Ale auto zatím ne. *(usmívá se)* Vlastně ani nebylo moc času, abych mohla jezdit, pořád jsem byla na turnajích. Ale těším se, až to přijde."

CO SE VLASTNĚ STALO...

Ta zpráva byla šokující, a nejen na Štvanici způsobila loni v květnu poprask. Nikola Bartůňková měla pozitivní dopingový nález na trimetazidin, který patří mezi hormonální a metabolické modulatory a používá se k léčbě anginy pectoris, a má zastavenou činnost. Upřímně – věřil snad někdo, že finalistka wimbledonské juniorky 2023 vědomě užila zakázaný prostředek? Výsledek z laboratoří, kde byly pozitivní hned dva vzorky z turnajů (únor Trnava, resp. březen Maribor), ale zpochybnit nešlo...

Po probrání se z omračující zprávy začali Bartůňkovi jednat; nebylo to ale snadné, a nejen proto, že neměli prázdnou zkušenost. Celý ten nešťastný příběh, hledání informací, akreditovaných laboratoří, a hlavně příčiny nesmyslného dopingu stál rodinu ohromné nervy, spoustu probdělých nocí i peněz. Ale přesvědčení, že Nikola nic zakázaného neudělala, a už vůbec ne záměrně, a touha její jméno očistit, byly tak silným hnacím motorem, že v průběhu týdnů a měsíců padala jedna překážka za druhou. Výsledek: po měsících testování se zjistilo, že trimetazidinem byl kontaminován vitaminový doplněk stravy. Nikolu stála tahle zbytečná kauza, způsobená pochybením při výrobě potravinového supplementu, devět měsíců tenisu a celou rodinu téměř rok života. Kéž už se nic podobného neopakuje.

Všichni ti, kteří jsou na fotografii, brali ceny za umístění v turnaji. Gratulujeme!

Klubový den si přišel na Štvanici užít i wimbledonský vítěz Jan Kodeš

REKORD POTĚŠIL

Nejen dle dojmů zúčastněných, i podle mnoha skvělých fotografií se zářijový klubový den plný deblových bitev, dobrého jídla a podvečerních otázek televizního „Lovce“ Jakuba Kvášovského v populárním Hospodském kvízu povedl. Dokonce nad očekávání. Už jen rekordní účast 26 deblových párů a přítomnost dalších (nehrajících) členů a hostů včetně wimbledonského šampiona Jana Kodeše je všeříkající.

Obliba klubových dnů stoupá od loňského podzimu, kdy přišel management I.ČLTk s nápadem rozdělit deblový turnaj do tří kategorií tak, aby se nepotkávali ti nejlepší amatéři s těmi, kteří úderovou abecedu a deblovou strategii teprve načítají. „Je to tak, tahle novinka se osvědčila; určitě i proto jsme letos přivítali rekordní počet dvojic – šestadvacet. Díky tomu si každý zahraje nejméně tři zápasy proti soupeřům, kteří jsou na podobné úrovni, a turnaj si opravdu užije,“ glosuje nový formát prezident klubu Petr Šimůnek a generální manažer I.ČLTk Vladislav Šavřda dodává:

„Podobné je to s Hospodským kvízem, který jsme před časem zařadili jako tradiční večerní tečku. Rychle si získal oblibu a spousta členů i hostů zůstala i tentokrát, kdy ho vedl – už podruhé – populární Lovce.“

Toho přivedl na Štvanici právě Šavřda; seznámili se při narozeninové party Ladislava Vízka, vyměnili si komplementy i vizitky a Lovce se objevil na Štvanici. A podruhé dokonce ve dvojroli – po boku Petra Šavřdy si vychutnal klubový den se všim všudy už od rána. „Myslím, že ho naše nabídka potěšila. A musím

Nejen „dvounožci“ se na Štvanici bavili ©

říct, že hrál velmi obstojně," ocenil klubový šéf s připomínkou finálové účasti páru Kvášovský – Šavrdla mladší.

Záříový den na Štvanici si pochvaloval i Petr Šimůnek, a nejen proto, že vyšlo počasí. Turnaj hrál po boku manželky Ivy a zapsali dvě výhry. Víc ho ale potěšil „plný dům“, skvělé barbecue a velká účast v závěrečném kvízu. „Jsem rád, že na Štvanici přišel Honza Kodeš a Vopičkoví, i když jen v roli diváků.“ Na otázku, zda při debtech s Ivou na stejné polovině kurtu nedochází k manželským kolizím, se jen pousmál: „Ne ne, na to už jsme v dost pokročilém věku.“ A pak přiznal, že v singlu s Ivou stále prohrává. „Letos na jaře jsme byli asi třikrát; poprvé jsem udělal game, podruhé a potřetí snad tři. Prohrávám, ale nedá se nic dělat, hrála na úplně jiné úrovni a prostě to umí...“

Kdo to také stále umí a na dvorci vypadá jako za mlada, to je Milan Šrejber, jenž nastoupil po boku syna Otty. Na ceny pro vítěze to nestačilo, ale při pohledu na fotografii na další straně je zřejmé, že vidíte někdejšího elitního hráče; mrkněte na ten čopovaný bekhend...

Co je skvělé: na Štvanici nechyběly při klubovém dni ani děti. Se synkem po boku hrál lékař Michal Burian, třetí kategorii ovládli sourozenci Lilien a Rafael Pěchovičovi. A tu nejlepší pro změnu jejich otec Petr po boku kamaráda, výborného plážového volejbalisty Roberta Kufy. „Zahráli jsme si skvěle a turnaj se mi líbil tak jako vždycky. Jsem rád, že ho klub organizuje. Děti se pokaždé dlouho dopředu těší a navíc vyhrály, takže jsme si den užili celá rodina; manželka nám na Štvanici fandila," komentoval turnaj Petr Pěchovič. Zbývá prozradit vítěze „prostřední“ kategorie: tu ovládl Honza Michálek s partnerkou Lucií Kačerovou, když ve finále udolali pár Tomáš Havel – Vojtěch Svoboda.

Večerní tečku v podobě zmíněného Hospodského kvízu si pak užili všichni přítomní, nejvíc ovšem kvízoví matadoři Šavrdovi, Šimůnkovi, Kurzovi a Rokosovi, kteří brali ceny pro vítěze. Zkušenosti, klidná mysl i pohotovost se zkrátka musely projevit. ☺

Jan Kodeš a manželé Vopičkoví bez Štvanice nemohou být, a tak se rádi přišli podívat

Nejlepší foto dne a Jitka Truhlářová; takhle se hraje o prestiž!

Před finále: Milan Horák a Milan Horák junior a Lilien a Rafael Pěchovičovi

Kateřina Kubíková a Vlasta Bervid

Na Štvanici jsem potkal moc fajn lidi, říká televizní

TENIS NEODMÍTNU

Známe ho z televizní soutěže Na lovu, při Klubovém dni jsme ale Lovce JAKUBA KVÁŠOVSKÉHO viděli „live“. A dokonce s raketou! S Petrem Šavrdou se v nejprestižnější kategorii prodrali do finále. „Jak říkali soupeři, Petr si mě pěkně opečovával. Oběhal neskutečné věci, byl všude; občas jsem to ani nestačil sledovat,“ usmívá se sympatický učitel z Trutnova a velký fanoušek sportu.

Den na Štvanici strávil na dvorci a poté s mikrofonom v ruce, když vedl Hospodský kvíz. Už podruhé, klubovou premiéru měl totiž na jaře. „Přijel jsem rád, na Štvanici jsem potkal moc fajn lidi. I večer s kvízem byl pohodový a docela vyrovnaný, snad jsem obtížnost otázek trefil. Takže pro mě to byl ve všech ohledech úžasný den,“ svěřuje se s odstupem.

Milan Šrejber dal vzpomenout na nejlepší roky tenisového života; partákem mu byl syn Otto

„Lovec“ Jakub Kvášovský

Krom účinkování v soutěži Na lovu připravuje Jakub právě Hospodské kvízy; a sám se jich rád účastní. Kolik času mu zabere příprava? „Je to otázka nápadů; někdy to jde samo a za jeden dva dny mám kvíz kompletně nachystaný, jindy sedím dvě hodiny, ale nenapíšu ani otázku, protože se mi nic nezdaří,“ usměje se a dodá: „Mám rád takové otázky, při kterých musí lidi dát hlavy dohromady a nejen vystřelit, kdo vyhrál v roce 2001 Wimbledon. Rád vidím diskusi, víc názorů, vzájemné prosazování a domluvu; snad se mi daří takové otázky vymýšlet.“

Ale abychom nezapomněli na sport; Jakub Kvášovský je nadšeným orientačním běžcem (a také předsedou trutnovského oddílu), v mládí hrával fotbal a futsal a obecně má rád míčové sporty. V zimě zase holduje běžkám. „Během covidové zimy jsme s dětmi naběhali stovky kilometrů,“ říká. A tenis? Ten prý potkal už jako kluk mezi paneláky.

„S bratrem jsme tehdy našli pod stromčkem dřevěné artisky a mydlili pak tenis na asfaltovém hřišti před domem, nebo hráli u zdi paneláku. Na gymnáziu jsem s kamarádem chodil na tenis i za školu, doslova. A svého času jsem hrál s nadšením ligu neregistrovaných ve Dvoře Králové. Tenis mám opravdu rád, je to skvělý sport. Dřív jsem hrával pravidelně jednou dvakrát týdně, v poslední době bohužel dvakrát za rok. Ale když je šance, neodmítnu.“

Poslední otázka ovšem o tenise nebyla a nemohla znít jinak: Jak je možné, že téměř všechno ví? Po malém pousmání následuje vysvětlení. „Asi mám nadprůměrnou paměť a nechybí mi logické myšlení; spoustu věcí si díky tomu domyslím a odvodím. Ale občas samozřejmě tipuji vyřazovací metodou: odpověď A to není, B nejspíš taky ne, takže zbývá C... A velkou výhodou je moje aproba. Zeměpis je velmi široký obor, v němž se prolíná spousta věcí, které bych zkrátka měl znát. Geologie, klimatologie, hydrologie... Takže proto.“

Jakub Kvášovský nejen hrál, ale také vedl večerní kvíz

Starostlivý otec Petr Šavrdla s manželkou Andreou a dcerkou u stolu „mladých“

Kvíz ovšem vyhrála zkušenost aneb Šavrdovi, Šimůnkovi, Kurzovi a Rokosovi

Vítěz z Pardubic Radek Chodora pokukuje po univerzitě; primárně prý kvůli tenisu

S OTCEM V ZÁDECH

Zatím největší (tenisovou) radost si udělal v létě v Pardubicích; s přehledem zvedl nad hlavu trofej za triumf v juniorech. „Patřil jsem k favoritům, ale že bych měl vyhrát, to zdaleka jasné nebylo, takže jo, měl jsem ohromnou radost,“ přikyvuje osmnáctiletý **RADEK CHODORA** s dovětkem, že ho tenhle úspěch motivoval, aby na své hře makal ještě víc.

Na vlně úspěchu se na konci léta ještě chvíli svezl, vzápětí po Pardubicích vyhrál pražský turnaj ITF J100 a byl ve finále „dvoustovky“ v Rakovníku. V září pak výrazně přispěl k finálové účasti družstva I.ČLTK na mistrovství republiky. Teď už ho ale čekají první těžké zkoušky na turnajích mužů.

Na Štvanici hraje zhruba rok, a to pod dohledem Jana Vacka. Ten chválí jeho chuť pracovat a zlepšovat se. „Má výborné nohy, chce se učit a dobře přijímá informace. Snaží se hrát celodvorcový tenis, být aktivní, dojít si pro bod na síť,“ přibližuje kouč, pochválí výborný bekhend obouruč a zmíní aktuální práci na servisu. Drobná potíž je v zatím nedostatečném objemu přípravy; Radek totiž studuje čtvrtý ročník obchodní akademie a přes určité úlevy, třeba omluvené dny, které tráví na turnajích, do školy zkrátka chodit musí. Odpolední tréninky jsou ale v době, kdy by se chtěl začít prosazovat na turnajích dospělých, málo.

S tenisem začínal u Petra Štěpánka v Petrovicích a taky s otcem. Ten stojí za jeho tenisem celou dobu, pod jeho dohledem rostl až do juniorských let na Startu Praha Topolce; není divu, Tomáš Chodora hrával první tenisovou ligu.

Radek si do čtrnácti let užíval i fotbal, nakonec ale vyhrál tenis. „Bavil mě víc a asi mi i víc šel,“ řekne mladík, který měl díky otci trenéra i sparring neustále po ruce. „Do mých patnácti šestnácti táta vyhrával. A kdykoli jsem něco zkalil, začal mi vysvětlovat, jak jsem to měl zahrát; to už jsem měl horkou hlavu,“ směje se Radek s dovětkem, že teď, když se miska vah překloupila na jeho stranu, už body nehrají. Trénují spolu ale pořád, nejvíc o víkendech.

„A stejně jako s panem Vackem i s tátou řeším turnaje, forhend, rakety, výplety... Když nejsem na turnaji, o víkendu

dopoledne si většinou jdeme zahrát, odpoledne mívám sparring,“ přibližuje Radek a dodá, že mu otec říká v drtivé většině případů totéž, co Jan Vacek.

Přesun na Štvanici si pochvaluje, na ostrově našel lepší podmínky a především sparring. „Na Topolce jsem byl nejlepší, takže byl problém najít vhodného partáka,“ přikyvne. „Teď jsem hodně spokojený a snad je to vidět i na výsledcích. Hraju s Matyášem Kozlovským, Sebastianem Chodourem, Jonášem Forejtkem, Kubou Filipem... Cítím posun, líbí se mi práce trenérů i jejich podpora,“ líčí mladík, jehož teď čekají turnaje mužů; v zimních měsících to ale v Evropě pro „začátečníka“ bez žebříčku bude v kvalifikacích, které nejsou tak početné, složitější. „Ještě čekám, jestli bych nezkusil juniorský Orange Bowl, ale chci se soustředit na turnaje kategorie Futures; uvidím, kam se dostanu,“ říká smílivě a přiznává, že pokukuje po studiu v Americe. Na texaské Baylor University už se byl i podívat.

„Kdybych se rapidně zlepšil, ještě bych to možná přehodnotil, ale momentálně se kloním k univerzitě. Viděl jsem, jaké tam jsou podmínky pro tenis – skvělé. Víím, že většina kluků jde do Ameriky hlavně kvůli studiu, ale já bych tam chtěl primárně kvůli tenisu; vidím, že v poslední době se několika hráčům z univerzit podařilo prosadit i ve světovém tenisu,“ plánuje vítěz z Pardubic, jemuž se nejvíc líbí tenis Itala Sinnera. Tak nějak by chtěl hrát? „Ideálně ještě o něco líp,“ usměje se.

Radek Chodora za sebou má velmi úspěšné měsíce

PRO KAŽDÉ AUTO PRO KAŽDÉHO ŘIDIČE

- autorizovaný prodej a servis
- prověřené ojeté vozy
- originální a díly příslušenství
- operativní leasing a fleetové služby
- půjčovna příslušenství
- půjčovna osobních a užitkových vozů

tukas.cz

Autorizovaný partner Kia | Dacia | Renault | Opel | Volvo | Volkswagen | Škoda

Matěj Vocel (vlevo) a Jakub Paul vyhráli v Terstu

Jakub Nicod s pohárem v České Lípě

Veronika Sekerková vyhrála J200 v Plzni

Vítězka HM ČR starších žaček Gabriela Šulcová

NEJLEPŠÍ VÝSLEDKY HRÁČŮ I.ČLTK OD KVĚTNA 2025

MUŽI A ŽENY

Karolína Muchová – čtvrtfinalistka US Open a čtvrtfinalistka WTA 500 v Tokiu
Markéta Vondroušová – vítězka WTA 500 v Berlíně, čtvrtfinalistka US Open
Nikola Bartůňková – vítězka ITF W75 v Hechingenu a ITF W35 ve Stuttgartu, finalistka WTA 125 v Samsunu a ITF W50 v Aschaffenburgu, semifinalistka WTA 500 v Guadalajaře
Darja Viďmanová – vítězka ITF W35 v Santo Domingo, ITF W75 v Sumteru a ITF W100 v Cary, finalistka ITF W100 v Evansville
Andrew Paulson – finalista ATP Challengeru 100 v Tullnu, vítěz čtyřhry ATP Challengeru 125 v Bratislavě
Jakub Nicod – vítěz ITF M25 v České Lípě
Jonáš Forejtek – vítěz ITF M15 v Kursumlijskem Banje, ITF M25 v Kasselu, finalista ITF M25 v Ollersbachu, vítěz čtyřhry ATP Challengeru 125 v Seville
Matěj Vocel – vítěz čtyřhry ATP Challengeru 125 v Bratislavě, 100 v Terstu a v Rennes a 75 v Praze, čtvrtfinalista US Open ve čtyřhře

DOROSTENCI A DOROSTENKY

Radek Chodora – vítěz Pardubické juniorky, vítěz ITF J100 v Praze, finalista ITF J200 v Rakovníku
Sebastian Chodura – finalista Pardubické juniorky
Sarah Melany Fajmonová – vítězka ITF W15 v Antalyi, čtvrtfinalistka juniorského French Open
Jakub Šmejcký – vítěz ITF J200 Monterrey
Jakub Vrtílka – vítěz turnaje ITF J60 ve Ventspils
Klára Blažková – semifinalistka ITF J200 v Piešťanech a ITF J200 v St. Pölten
Eliška Forejtková – vítězka ITF J60 v Žilíně
Filip Ladman – vítěz Summer Cupu U16 (ME družstev do 16 let), vítěz ITF J30 v Mariánských Lázních, semifinalista ITF J60 v Tallinnu, ITF J60 ve Vésce a ITF J60 ve Veli Lošinj
Veronika Sekerková – vítězka ITF J200 v Plzni, členka týmu pro Summer Cup U16 (ME družstev do 16 let)
Marek Šmejcký – vítěz turnaje ITF J30 v Jerevanu
Kateřina Filipová – vítězka čtyřhry ITF J60 v Radomlje

STARŠÍ ŽÁCI A ŽÁKYNĚ

Gabriela Šulcová – vítězka HM ČR starších žaček, členka týmu pro Summer Cup do 14 let a MS družstev do 14 let
Justýna Reifová – vítězka TE 2 U14 v Zamsu a TE 3 U14 v Jablonci, finalistka pěti turnajů TE 2 U14
Barbora Klusáčková – semifinalistka M ČR jednotlivců, finalistka „A“ v Plzni
Radka Hadrabová – finalista „A“ v Kročehlavech
Oliver Polášek – finalista „A“ na Hamru
Sebastian Schamberger – vítěz „B“ v Českých Budějovicích, v Brně a Moravské Třebové
Sofie Jiráková – vítězka dvouhry i čtyřhry TE 3 U14 ve Steinfortu, finalistka TE 3 U14 v Passau a TE 3 U14 v Oslu

MLADŠÍ ŽÁCI A ŽÁKYNĚ

Tomáš Hoffelner – vítěz „A“ v Houšťce
Ivo Šenkyřík – vítěz „C“ na Hamru, Spojích, Solidaritě
Izabela Hertlová – vítězka „B“ v Praze
Eliška Strachová – vítězka „B“ v Liberci, vítězka Pražského přeboru, finalistka „A“ v Jablonci nad Nisou
Emily Bukalová – vítězka „B“ v Říčanech
Barbora Robová – finalistka Pražského přeboru
Vilém Plecítý – vítěz Pražského přeboru, vítěz „B“ v Praze
Eva Davis – finalistka „B“ v Karlových Varech, v Praze a ve Zlíně
Daniel Košler – vítěz „C“ na Cibulce, v Mladé Boleslavi, v Újezdě na Lesy, v Řevnicích a Turnově
Michael Musil – vítěz „C“ Donovalská, v Bohnicích, v Kladně, v Újezdě na Lesy, v Hradci Králové, v Pardubicích
Nikol Tesárková – vítězka „C“ v Hrušovanech, Duchcově, Plzni, Vysočanech a Kolíně

BABY TENIS

Valerie Krivanová – vítězka Mistrovství ČR jednotlivců
Júki Hálek – finalista Mistrovství ČR jednotlivců

The Vivus logo is displayed in a bold, dark green, sans-serif font. It is positioned on a bright green rectangular background that occupies the upper left portion of the advertisement. The background of the entire advertisement is a photograph of a modern apartment building at dusk. In the foreground, a family is gathered on a large, paved terrace. A man in a blue polo shirt is grilling food on a black barbecue. A woman in a pink shirt stands nearby, holding a young child. An elderly woman is seated at a white outdoor dining table, which is set with plates of food and a vase of flowers. A Dalmatian dog is lying on the terrace floor. The terrace is decorated with various potted plants, including a large green plant in a white pot and a bush of white daisies in the foreground. The apartment building in the background has multiple floors with balconies and large windows, some of which are illuminated from within. The overall atmosphere is warm and inviting, suggesting a high-quality living environment.

Domy plné života

VIVUS ZAHRADNÍ MĚSTO

Vlakem za 11 minut v centru Prahy

www.vivus.cz

800 186 186

Splnilo se všechno,
co jsem si myslel a proč
jsem na Štvanici šel,
říká Milan Trněný

KDO NEMÁ

Na Štvanici ho prý loni na jaře po letech na Spartě a Spojích a spolupráci s Michaelem Vrbenským přivábilo srdce. „Práce v klubu mě baví a tady to má další plusy. Štvanice je Štvanice, má úžasnou historii, a protože jsem tady strávil dva tři roky ve vrcholovém středisku, mám k ní vztah. Hodně kluků tu znám, přitahovalo mě i rodinné prostředí,“ říká **MILAN TRNĚNÝ**, když do I.ČLTK vkročil jako zkušený trenér.

Milane, po půldruhém roce už určitě víte, jestli jste udělal krok správným směrem?

„Určitě. Každému, kdo se mě zeptá, odpovídám, že jsem udělal moc dobře. Jsem tady opravdu rád; mám dobré hráče, i po lidské stránce, s ostatními trenéry vycházíme skvěle, takže jsem tady ohromně spokojený. Vlastně se splnilo všechno to, co jsem si

myslel a proč jsem na Štvanici šel, nedám na ni dopustit. Čím jsem starší, tím víc se rozhoduju srdcem, a funguje to.“
(s úsměvem)

A pořád vás neomrzelo jezdit každý den z Poděbrad?

„Ne ne. Jezdím už třicet let a nemám s tím problém. V autě jsem rád. A když jedu vlakem, který mám tři minuty od

domu, zase se můžu dostat. Do areálu vcházím přesně za hodinku.“

Hrajete s několika juniory, i děvčaty, ale asi nejvíc se v klubu sází na šestnáctiletého Filipa Ladmana, je to tak?

„Myslíme si, že Filip by to mohl dotáhnout vysoko. Má figuru, švih, nebezpečnou hru; hraje aktivní tenis,

Milan Trněný při tréninku s talentovaným Filipem Ladmanem

HLAVU, MÁ SMŮLU

a když se to sejde, když servíruje, umí si míče vyhrávat. Nejen kvůli výšce říkám, že je typ Jakuba Menšíka. Nejvíc mu sedí beton; jeho hra by měly být tři čtyři míče, víc ne. Na tom pracujeme. A ještě jedna věc...”

Ano?

„Filip je hráč. Má to v sobě, v klíčových chvílích se nerozklepe. A hlava je v tenise hodně důležitá, jestli ne nejdůležitější. Kdo ji nemá, má smůlu.”

Touhou každého trenéra, který pracuje s mladými, je vytáhnout někoho z nich do velkého tenisu, že?

„Samozřejmě. K tomu je potřeba naučit toho hráče mít tenis rád a pracovat. A dostat z něj to nejvíc, co v něm je. Ale každý má limit někde jinde. U Filipa to vypadá, že je vysoko. A co je podstatné: on sám chce, což je velké plus. Neuvažuje o univerzitě, chce se zkusit prosadit do světového tenisu.”

Podmínky v klubu asi má?

„Určitě. O zázemí netřeba mluvit, ale je tady i dobrá skupina hráčů v jeho věku, nebo o málo starších, což je to nejdůležitější. Hrají tu kluci Fröhlichovi, Chodora, Nicod, může si zatrénovat s Forejtkem... Tenis je sice individuální sport, ale když se v klubu sejde správná skupina, je to z mého pohledu nejvíc. Protože pak se ti kluci mohou navzájem posouvat.”

Zmínili jste, že Ladman neuvažuje o univerzitě, spousta jeho vrstevníků, respektive jejich rodičů, ale ano. Jak se s tím kluby a trenéři vypořádávají?

„Špatně. Žádný trenér nevidí rád, když mu talentovaný hráč po několika letech péče zmizí do Ameriky. Nemluví o tom, že klub a svaz jeho výchova něco stojí; a pochopitelně i rodiče. Možná

je čas něco s tím udělat. Lidsky takový odchod chápu a pro kluky a holky je prospěšný. Osamostatní se, naučí se skvěle anglicky, vystudují a čtyři pět let v Americe je zocelí. Ale tenisově je to většinou stopka. Je pár Američanů, kteří se po škole prosadili i ve světovém tenisu, ale u nás...”

Darja Viďmanova.

„Ano, ta je první, o které vím. Té univerzita tenisově prospěla; je zhruba v polovině druhé světové stovky, hraje kvalifikace grandslamů. Ale opakuji – je první. Na druhou stranu je otázka, jestli od nás na americké univerzity neodchází ti, kteří mají tenisový limit níž, vědí to a jdou tam primárně kvůli škole.”

I proto je Ladman ideál, o který stojí za to pečovat.

„Líp se to asi říct nedá. (s úsměvem) Mým úkolem je ukázat mu cestu.”

Jezdíte s ním i na turnaje?

„Jedím, zhruba na dvanácti z osmnácti turnajů jsem byl. Ale i s ostatními kluky, protože pokud je to možné, snažíme se jet ve dvou nebo ve skupince. Naposledy v Poreči byl i Matthias Škrlik a kluci spolu hráli debla. Trenér zkrátka musí své hráče vidět nejen na tréninku, ale i v zápasech, protože to je úplně jiný sport.”

Mimochodem – podobný úkol jste měl po boku Michaela Vrbenského, i když ten už byl o něco starší. Měl dobře nakročeno, ale nepovedlo se...

„Hrál jsem s ním dva a půl roku a musím říct, že poslouchal, pracoval, porazil výborné hráče, ale většinou vydržel na vlně jen dva tři turnaje. Věřil jsem, že se může dostat na grandslamy, ale... Myslím, že ho tam nepustila jeho povaha. Je to škoda, protože tenisově na to má.”

Není tam trocha podobnosti s vaší kariérou?

„Možná na tom něco je... (usměje se) Asi jsem taky neměl povahu, kterou tenis chce. Projevilo se to, když jsem šel v patnácti z Varů do Prahy. A potom i později, když jsme v sedmnácti osmnácti objížděli satelity, což byly série tří turnajů plus Masters, takže měsíc v kuse z domova. Úplně jsem to nedával. Možná, kdybych měl trenéra, který by s námi jezdil a přiměl mě i víc pracovat, dopadlo to líp.”

Nakonec jste skončil brzy, v pětadvaceti; byl jste v té době v páté stovce žebříčku.

„Oženil jsem se, narodil se nám syn a potřeboval jsem pravidelný příjem. Nedalo se čekat, jestli to někde „trefím“, jestli to půjde nahoru. Začal jsem trénovat, hrál ligu v Německu, tamní turnaje. Možná, kdyby na začátku nechyběly peníze, kdybych měl kouče...”

Časy se brutálně mění, že?

V čem nejvíc?

„Je to tak. Dřív byla meta první stovka, tam se dalo uživit. Dneska je to kvalifikace grandslamů, takže být do 220. místa na světě; tam už se dá vydělat na trenéra a zkoušet žít kariéru. Ale největší změna je v té ohromné profesionalitě na každém kroku. Když jsem já přijel na turnaj, z dvaatřiceti kluků v hlavní a dalších dvaatřiceti v kvalifikaci měli trenéra čtyři. Dnes je to přesně naopak. Kdo jezdí bez týmu, nemá šanci.”

V příštím životě prý ale budete hrát hokej, je to pravda?

„Asi jo, hokej miluju. (směje se) Doma ve Varech jsem ho hrál do dvanácti let, to byla doba, kdy to ještě šlo skloubit. A pořád ho mám rád. Když hrávala Sparta v Holešovicích, chodil jsem skoro na každý zápas a i teď podle možnosti zajdu.”

Tak ještě prozradte, na co se teď nejvíc těšíte?

„Na vnoučata, i když zatím ještě nejsou na cestě.”

// Tenis je individuální sport, ale když se v klubu sejde ta správná skupina hráčů, je to z mého pohledu nejvíc. Pak se ti kluci mohou navzájem posouvat.

Štvanické áčko na mistrovství ČR v Prostějově: zleva Valerie Křivanová, Amin Shazali, Patrik Pěchota, Albert Šimánek, Jůkí Hálek a Viktor Zhuk

Myslím, že si naše děti Štvanici užívají; a totéž jejich rodiče, říká Jan Pecha

BABY TENISOVÁ SKLIZEŇ

Titul Valerie Křivanové na domácím šampionátu jednotlivců v Rakovníku. Finále Jůkiho Hála tamtéž. Vítězství I.ČLTk v Pražském přeboru družstev. A tři výhry a čtvrtfinálová prohra s pozdějším vítězem z Prostějova na mistrovství republiky družstev. Jestli sbíral štvanický babytenis v posledních letech spíš jen drobky úspěchů, letos to byla sklizeň pěkných výsledků na všech frontách!

„Byl to určitě úspěšný rok, zvlášť když vezmu v úvahu, že jsme tradičně hráli převážně s našimi dětmi, které začínaly na Štvanici,“ přikývne vedoucí trenér tenisové školy Jan Pecha a upřesní,

že Hálek trénuje v klubu už téměř dva roky po přestupu z Prahy Vysočany a také Valerie Křivanová jezdí na tréninky, respektive sparingy, pravidelně, jakkoli je doma v Ústí a pomáhají jí i tréninkové

pobyty ve Španělsku. „Bertík Šimánek, který taky patří mezi nejlepší, hraje na Štvanici od tří let, i další děti z áčka i béčka babytenisu jsou z I.ČLTk. Těší mě, že Jůkí Hálek se v poslední době hodně

Společný oběd při dubnovém soustředění na Štvanici...

... a Bertík Šimánek na kurtu

**DICTATE
THE GAME
STRIKE**

PURE STRIKE - CARBON GREY EDITION

Jan Pecha s Valerií Křivanovou a Júkim Hálkem po úspěších v Rakovníku

zlepšil, i mentálně; dřív prohrával dobře rozehrané zápasy, už se mu to nestává. Vyhrál se, nebojí se," přibližuje Pecha.

Před zahájením mistrovských zápasů těm nejlepším nepochybně pomohlo jarní repete loňského soustředění; uskutečnilo se na konci dubna těsně před začátkem soutěže. „Nevyšlo nám počasí, ale měli jsme k dispozici halu, dělali kondičku

a využili regeneraci. Vyvrcholením kempu byl v neděli první mistrák."

Štvanice měla letos v kategorii babytenisu a středního kurtu sedm týmů a na třicet dětí. Babytenisové áčko udolalo v Přeboru Prahy Spartu, Hamr i Modřany a jasně zvítězilo, ukázalo se i na mistrovství ČR. „Skončili jsme bohužel „až“ pátí, po třech výhrách jsme ve čtvrtfinále potkali

pozdější vítěze z Prostějova," upřesňuje Pecha, jehož těší, že se na Štvanici povedlo vytvořit velmi přátelskou komunitu hráčů i podporujících rodičů. „Myslím, že si to všechny děti užívají a že i rodiče chodí na Štvanici rádi."

Záříjové mistrovství ČR v Rakovníku vedoucího trenéra mimořádně potěšilo; sice prý tušil, že jeho favorité mají formu, ale... „Že budeme mít dva finalisty a šampionku, to bylo hodně příjemné překvapení. Valerii ve skupině trochu nahrál příznivý los, ale hrála moc dobře a v pavouku jasně deklasovala soupeřky razantní, a přitom bezchybnou hrou. A Júkimu k titulu moc nechybělo; postupoval naprosto suverénně, hrál výborně a mám pocit, že rozhodlo, že si na soupeře ve finále tak úplně nevěřil, což byla v jeho aktuální formě škoda."

Všichni výše zmínění přecházejí do kategorie mladších žáků, přesto jsou mezi babytenisty další talenty, třeba Viktor Zhuk, který mezi nimi aktuálně vyniká. „Ročníky 2017 i 2018 máme poměrně silné, tak věřím, že se nám v kategorii babytenisu bude dařit i nadále," uzavírá Jan Pecha.

FESTIVAL VYHRÁLA PRAHA

Medaile a poháry pro nejlepší na Festivalu oranžové úrovně

Tým trenérů dětí pod vedením Jana Pechy, který má v trenérsko-metodické komisi ČTS na starost dětský tenis, se letos už podruhé podílel na letním Festivalu oranžové úrovně, který pořádá poslední červnový víkend tenisový svaz. Šlo o setkání osmi oblastních výběrů dětí ročníku 2017 a mladších, které si to na Štvanici rozdaly v soutěži družstev na středním kurtu a podstoupily i testy výkonnosti v několika disciplínách (hod míčkem, vějíř, skok do dálky...).

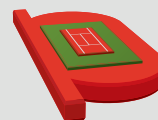
„Byla to docela rušná sobota a neděle, protože přijelo 64 dětí. V každém zápase se hrály čtyři singly a dva debly a zapojit se muselo všech osm dětí každého týmu. Krom toho souběžně probíhaly kondiční testy," popsal Pecha. Akce se zúčastnila i bývalá reprezentantka Barbora Strýcová, takže si děti z Prahy odvážely i pěknou vzpomínku, případně fotku. A kdo vyhrál? V tenisovém turnaji byla nejlepší Praha, v kondičních testech pak Severní Morava a Střední Čechy.

SPORT

CONSTRUCTION

- SPORTOVNÍ POVRCHY
- SPORTOVNÍ PŘÍSLUŠENSTVÍ
- SPORTOVNÍ STAVBY
- ÚDRŽBA A REGENERACE

EKKL
SPORTOVNÍ POVRCHY
WWW.EKKL.CZ

+420 573 330 070

info@ekkl.cz

www.ekkl.cz

Ať děláte cokoli, tak vždycky pro výsledky, říká majitel společnosti ASTON Jiří Smrž

JE FÉR DĚTI PODPOŘIT

K tenisu se **JIŘÍ SMRŽ**, v minulosti fotbalový funkcionář Sezimova Ústí, respektive úspěšného Táborska, dostal teprve díky dětem. Na Štvanici to mají z pražského bytu osm minut pěšky, byla to jednoduchá volba. A protože se v klubu Adamovi a teď i mladší Lindě zalíbilo, celá rodina se tu cítí doma. Úspěšný podnikatel, majitel společnosti ASTON – služby v ekologii, postupně začal I.ČLTK podporovat i finančně.

Proč?

„Když jsem na jihu Čech fungoval, vždycky jsem chtěl, aby se rodiče na chodu klubu podíleli víc než jen povinnými příspěvky. Věděl jsem, kolik fotbal stojí. Proto, když jsem teď na Štvanici v opačné roli, je fér, abych se tak sám choval a sportování svých dětí podpořil. Že to mohu dělat nadstandardně, to je druhá věc.“

Tenis jste prý potkal až díky dětem?

„Přesně tak. Tenis je můj druhý nejoblíbenější sport. *(usmívá se)* Na prvním místě mám fotbal; jako kluk jsem hrál doma v Táboře a fandil Dukle a potom jsem se stal funkcionářem

v Sezimově Ústí. Z A třídy jsme postoupili – už jako Táborsko – až do druhé ligy. Se stěhováním do Prahy to skončilo, ale dlouho jsem nevydržel a angažuji se ve Viktorce Žižkov, za kterou hraje náš patnáctiletý Adam.“

Ten ale taky začínal ve štvanické školičce, že?

„Ano, stejně jako Linda, která teď končí v kategorii babytenisu. Jenomže pak vyhrál fotbal. Adam ale na Štvanici stále chodí rád, při Prague Open dělal sběrače, pořád tu má partáky. Teď máme se ženou radost, že tenis baví Lindu; ráda tady tráví čas, má na Štvanici kamarády, takže odchody domů po tréninku nebo během letních kempů se výrazně protahují. A my oceňujeme, že je tady pěkné zázemí a klub funguje.“

I vaše společnost funguje skvěle; přitom jste ji vybudoval od nuly.

„Jsem vystudovaný strojař a začínal jsem v Sezimově Ústí v Kovosvitu. V devětaosmdesátém roce se ale začaly snižovat stavy a já pendloval po různých provozech, až jsem se dostal ke zpracování odpadů. Tohle zařízení jsem si pak pronajal a o pár let později koupil. Vlastně to všechno začalo tím, že pro mě ve firmě nebyla práce...“

Vybudoval jste velkou firmu, působíte v několika krajích. Co všechno děláte, respektive jaké odpady zpracováváte?

„Téměř všechny mimo radioaktivního a výbušného. Když k nám přivezou kontejner, ve kterém je všechno možné, musíme odpad roztřídit a každý využít, zpracovat nebo odstranit, jak je třeba. Něco se odváží do spalovny, něco končí na skládce, něco lze zpracovat a využít... K tomu je pochopitelně třeba strojový

park a speciální vybavení. Třeba na likvidaci azbestu, kterému se hodně věnujeme, potřebuje firma kromě proškolených lidí i speciální obleky, filtry, technologické postupy a také zázemí, určené k očištění a dekontaminaci pracovníků.“

Aston je nejvíc vidět v jižních Čechách, že?

„V jižních Čechách jsme začínali. Máme zázemí v Plané nad Lužnicí, Sezimově Ústí, Písku, Táboře a sídlo v Praze, před osmi lety jsme koupili firmu v Jaroslavi u Holic ve východních Čechách a další aktuálně v Hostivici u Prahy, takže už umíme pokrýt téměř celou republiku. Každá firma má svého jednatele, ale pro mě to samozřejmě znamená na vše dohlížet a firmy objíždět. Najezdím hodně, v týdnu pracovně, o víkendu s dětmi na fotbal a na tenis; i když specialistkou na tenis je moje žena, já se věnuju spíš (Adamově) fotbalu.“

Musíte mít radost, že se vám daří firmu rozvíjet?

„Mám. Protože ať děláte cokoli, tak vždycky pro výsledky. A když jsou, máte dobrý pocit. A samozřejmě i peníze; nejen pro sebe, ale i pro všechny, kteří jsou v tom zainteresováni, což je v mém případě osmdesátka zaměstnanců. Takže ano, jsem rád, že se nám daří a že můžeme plánovat poměrně velké investice při budování areálů v Jaroslavi, Hostivici, ale i v Sezimově Ústí. Věřím, že se nám bude i nadále dařit a že zvládnu i to nejtěžší, co každého podnikatele čeká – předání firmy dětem. Pokud o to budou mít samozřejmě zájem. Syn nedávno projevil přání zúčastnit se jednání, které mě teď čeká ve Švýcarsku, takže ho rád vezmu.“ *(s úsměvem)*

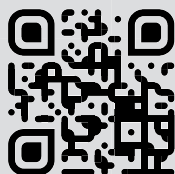
Jiří Smrž

ASTON

SLUŽBY V EKOLOGII

*Váš partner pro ekologii...
... již od roku 1993*

VÝZEV SE NEBOJÍME!

+420 603 526 261

@ info@aston-eco.cz

Novomlýnská 1373 / 5, Praha 1

**24/7
NONSTOP
SERVIS**
730 155 155

Všichni účastníci přátelského utkání I.ČLTK vs. AELTC v hale, kde se kvůli dešti odehrála většina zápasů

NÁVŠTĚVA NÁS NEŠETŘILA

aneb kterak hosté
z All England Clubu
potkali na Štvanici
neplánovaně svou
členku

Pro Štvanici to byl sváteční červnový víkend; nikoli ovšem co do výsledku. Hosté z All England Lawn Tennis Clubu totiž přiletěli k přátelskému utkání stoletých klubů v mimořádně silné sestavě, navíc jim nahrál déšť. Ten přesunul zápasy pod střechu pevné haly, a tak výhoda antuky, která mohla domácím přinést nějaká procenta, byla rázem ta tam. Dva vyhrané zápasy z osmi (deblů a mixů v seniorských kategoriích) tabuli cti neozdobí. O výsledky ale tentokrát tolik nešlo.

Karel Nováček v rozhovoru s hosty z Wimbledonu během sobotní večeře

ISO
DEVELOPMENT

LUXUSNÍ VILA S PANORAMATICKÝM VÝHLEDEM NA PRAHU

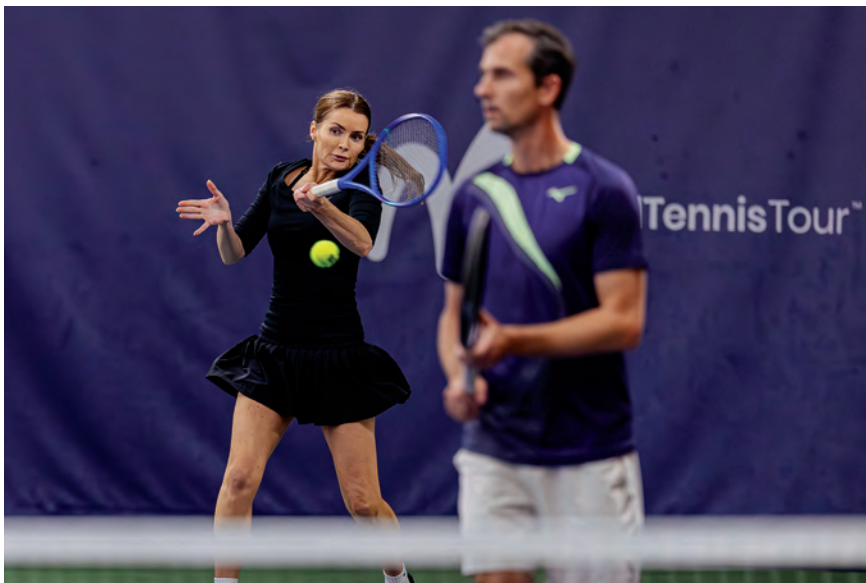
www.iso-praha.cz

Vlasta Bervid a Iva Šimůnková se proti favoritkám držely, ale podlehly 4:6, 5:7

Tak hraje Gill Brook, šampionka v mixu nad 60 let

Iveta Benešová s Petřem Šavrdou bod v mixu nezískali...

„Mrzí mě, že nám nevyšlo počasí, ale naši hosté to snášeli statečně; snad i proto, že jsou z domova zvyklí,“ usmál se na konci pohodového víkendu prezident I.ČLTK Petr Šimůnek. „Přivítali jsme All England Club po třinácti letech, potěšilo mě, že se ozvali sami a měli zájem přijet. Snad se jim v Praze líbilo, aspoň mám takovou zpětnou vazbu.“

Není divu, program prodlouženého víkendu byl bohatý, od pátečních tréninků, welcome drinku na Štvanici a večere v restauraci Kogo přes sobotní zápasy a slavnostní večer v klubu až po nedělní prohlídku Prahy a vyhlídkovou plavbu po Vltavě.

„Jsem rád, že naše pozvání na sobotní večer přijala Helena Suková, kterou si ve Wimbledonu díky jejím úspěchům velmi dobře pamatují. A urodilo se i neplánované zpestření; to když do haly přišla trénovat Markéta (Vondroušová) a s našimi hosty se pozdravila. Museli být mile překvapeni, když na Štvanici potkali wimbledonskou vítězku a vlastně i svou členku,“ přiblížil Petr Šimůnek.

Při večeri v klubové restauraci se promítal film ke 130. výročí založení I.ČLTK a servírovalo menu zakončené buchtičkami se šodó. „Restauraci chci poděkovat, taky dceři Lucce, která měla celou organizaci na starost; na závěr

...stejně jako Olga Vymetálková s Janem Michálkem

večeře jsme dostali od Lizzie Bloxham děkovný ručně psaný dopis; což pro mě byla velká výzva, s taktéž rukou psanou odpovědí jsem se totiž velmi trápil," usmál se Petr a přidal přesvědčení, že I.ČLTK si při návštěvě hostů ze slavného klubu ostudu neudělal. „Krom toho výsledku ovšem," zasmál se s nadsázkou.

A propos: jediné dva body z osmi odehraných zápasů, veskrze deblů a mixů v kategoriích open, nad 40, 50 a 60 let, zajistili „mladíci" Petr Šavřda s Josefem Kurkou a Iva Šimůnková s Karlem Nováčkem v mixu. A kde se vzal v domácí sestavě někdejší svěřenec Vladislava Šavřdy a hráč Top 10? „To je vcelku jednoduché; když táta viděl tu úroveň, vyděsil se a utekl. Obtelefonoval snad půlku Evropy a naštěstí zastihl Karla, který byl zrovna v Praze," smál se Šavřda junior.

Ten odehrál nejen vítěznou čtyřhru, ale i smíšenou po boku Ivety Benešové. S wimbledonskou šampionkou v mixu ovšem neuspěli, přestože si byli před víkendem zatrénovali. „Zápas byl mnohem brutálnější, než jsme čekali, soupeři hráli fakt moc dobře. Vůbec – čekal jsem přátelské zápasy, ale mělo to ohromnou úroveň. V deblu na nás soupeři nastoupili snad čtyři esy v prvním gamu," dodal Petr.

Některé zápasy ale byly velmi vyrovnané, třeba bitva Ivy Šimůnkové s Vlastou Bervid proti Gill Brook a Michelle Oldham. „Gill, manželka Philipa Brooka, chairmana All England Clubu v letech 2010-19, je mistrní světa v mixu nad 60 let. A Michelle, která s ní hrála, zase šampionkou v singlu, deblu i mixu nad 50 let," upozornil Petr Šimůnek a dodal, že hostům z Wimbledonu logicky nahrála hala. „Na antuce bychom asi měli větší šance; oni ji ale okusili jen v pátek na tréninku a pak až v sobotu odpoledne, když přestalo pršet a některé zápasy se dohrávaly venku. Ale byli opravdu velmi silní, měli elitní hráče v seniorských kategoriích."

Tak taková byla návštěva z Londýna. Na tu další přijede v příštím roce SALK Stockholm. Snad bude stejně vydařená (a výsledkově o něco lepší).

Při sobotním večeru vládla v klubové restauraci pohodová nálada

Na Štvanici nechyběla ani Helena Suková; na snímku s Gill Brook

Diskusní kroužek „mladších kategorií" v klubové restauraci

Všichni účastníci turnaje CTC, kterého se zúčastnily týmy I.ČLTK, Padovy a Cumberlandu

Finále CTC: „turnaj tří“ vyhrála na Štvanici zase o něco silnější Padova

S ANGLIČANY NA PIVU

Poháry pro nejlepší byly parádní

Kdepak, vyžrát na Italy se v posledních letech nedaří. Možná, kdyby Jan Vacek nastoupil už v sobotu, nebo kdyby na poslední chvíli neodřekl Ivo Minář. „Jo, pak bychom možná vyhráli,“ usměje se kapitán seniorského týmu pro finálovou skupinu CTC František Stejskal junior krátce poté, co I.ČLTK na domácích kurtech v rozhodující bitvě s Padovou (znovu) padlo 4:5.

„Složit tým bylo tentokrát nadmíru složité; někteří odřekli a pak jsem těžce, ba zoufale sháněl náhradníky. Přiznávám, že mě to trošku zklamalo, čekal bych víc patriotismu. Na Martina Kameníka jsem měl nakonec štěstí a doslova ho ukecal,“ přibližuje Ferda nečekaný problém před finále na Štvanici.

„Kdybychom bývali v sobotu přesvědčili Honzu Vacka, mohli jsme vyhrát nejen nad Cumberlandem (6:3), ale bohužel se vzpíral a nastoupil až v neděli... Padova byla zkrátka lepší, hodně silná, i když jsme ani tak nebyli bez šance: Vlasta Bervid vedla v super tiebreaku 8:3, ale nedotáhla to,

i Sander Groen mohl vyhrát. Ale vždycky se to nepovede.”

Jinak ale poslední srpnový víkend klaplo úplně všechno od pátečního welcome drinku přes vydařenou sobotní večeři za účasti všech tří týmů (a s promítáním filmu natočeného ke 130. výročí založení I.ČLTK) až po pěkné počasí. Jenom škoda, že nedorazila Villa Primrose z Bordeaux; na konci srpna by prý tým nedali dohromady. „Omluvili se už v červnu; důvodů bylo víc včetně termínu těsně před začátkem školního roku a komplikované logistiky z Bordeaux. Mrzí nás to, ale nedalo se nic dělat,“ osvětlil neúčast Francouzů prezident klubu Petr Šimůnek.

Výsledkem byla změna systému, tři účastníci se střetli každý s každým. Štvanice si odehrála všechny singly už v sobotu a v neděli ji čekaly jen debly a mixy, ostatní měli zápasy rozložené jinak. „Bohužel už v sobotu po singlech bylo zřejmé, že s Padovou prohrájeme. Byli zase o něco silnější, hrál za ně třeba kluk, který se docela nedávno potkal na turnaji s Andrew Paulsonem,“ usmívá se Ferda Stejskal. Ten šel jako správný kapitán příkladem, stejně jako Hernych vyhrál oba singly a společně získali bod v deblu. Proti pozdějším vítězům se naopak nedařilo dámám, jakkoli je třeba říct, že Italky byly mimořádně silné.

„Celý ten víkend se ale povedl, byla to pěkná prezentace klubu a v moc příjemné atmosféře. S Angličany jsme v sobotu pokračovali ještě na pivo do Dlouhé,“ přibližuje Ferda. Jinými slovy totéž připojuje Jan Hernych, který hrál turnaj CTC podruhé.

„Když mám na podobnou akci čas, rád se zúčastním. Bylo to fajn setkání s lidmi, které v klubu normálně tolik nepotkávám, ale rád je vidím a promluví si s nimi. A taky je to o zajímavých setkáních se soupeři; když jsem dohrál singla s Lukou Serenou, příjemně jsme si popovídali. Bylo o čem; pracuje totiž pro ATP a má na starost penzijní plán, takže mi i trošku radil, jestli vybrat nebo ještě ne,“ směje se Honza.

Tak příště v co nejsilnější sestavě a po pauze znovu pro pohár.

Hrající kapitán Ferda Stejskal

Taktická porada Cumberlandu

Martin Kameník zachraňoval nominaci

Štvanickou oporou byl Jan Hernych

Vítězné turnaje z Padovy

Libby a Taylor z Cumberlandu

Tak hraje Giampaolo Gabelli z TC Padova

Taylor Marable a Kristina Koulová

Takhle bojovala Vlasta Bervid

Česko-anglická partička na pivo v Dlouhé

Nejsem pesimista. Ať rozebírám cokoli, vždy se snažím končit nadějí, říká Vlastislav Bříza

SYNA PORÁŽÍM HLAVOU

Někteří členové klubu ho jistě znají, ale jméno, profesi, potažmo hlas si možná nepřihlídí. **VLASTISLAV BŘÍZA**, skorodvojník herce Kryštofa Hádky, je nejen vášnivým tenistou s razantním forhendem, ale také vysokoškolským pedagogem a expertem na mezinárodní vztahy a bezpečnost a v poslední době vzdělává národ ve vlastních podcastech i mnoha moderovaných pořadech. Krom toho se podílí na fungování rodinného holdingu KOH-I-NOOR. Seznamte se...

Čím jste víc – popularizátorem bezpečnostních otázek, respektive pedagogem, nebo spoluvlastníkem a členem managementu rodinné firmy?
„Obojím a obojí mě naplňuje. Rozdělují zkrátka čas mezi Koh-i-noor a mezinárodní vztahy a snažím se obojí vyvažovat. Díky tomu, že mě přednášení neživí, jsem nezávislý a nemusím podléhat žádným tlakům. A zároveň si myslím, že se obojí skvěle doplňuje, protože krom doktorátu z mezinárodních vztahů a inženýra ekonomie mám díky rodinné firmě také praxi.“

Tenis mě fascinuje už od dětství, říká Vlastislav Bříza

Jaká je vaše role ve firmě?

„Mám na starosti strategické projekty holdingu a energetickou divizi, do které patří veškeré obnovitelné zdroje, kromě solárních a vodních elektráren také Kralupol, největší obchodník s LPG v České republice; to vše s obratem jeden a půl miliardy korun.“

Koh-i-noor váš tatínek koupil v roce...

„... 2000. Od Petra Kellnera osobně, když se chystal koupit Českou pojišťovnu a dal část portfolia všanc. S otcem jsem tehdy objížděl banky, hledali jsme takovou, která nám půjčí. Když se nás v jedné rakouské ptali, čím budeme ručit a otec odpověděl, že akciemi Koh-i-nooru, mamčinou lékařskou ordinací a penzionem s půjčovnou lodiček na Lipně, vyhodili nás. Nakonec jsme peníze sehnali díky vstupu KBC na český trh. Na podpis miliardové směnky nezapomenu; stálo tam, že v případě krachu našeho podnikání otcí zůstane jen snubní prstýnek a deset tisíc korun. Deset let jsme pak spláceli. Teď firmu neustále rozvíjíme, Koh-i-noor už zdaleka nejsou jen psací potřeby.“

Vy jste ale na očích především díky podcastům a rozhovorům o aktuální mezinárodní situaci. Už jako student jste věděl, čemu se chcete věnovat?

„Přesně tak. Od mládí mě zajímala historie a vojenství a to, že mě přijali na Fakultu sociálních věd, byl splněný sen. Mě, kluka z Budějovic, jako jednoho ze šedesáti, které vzali z patnácti set zájemců. Bakalářskou práci na téma vzniku německých tankových vojsk ve 30. letech minulého století jsem dělal u Jaroslava Hrbka, což byl náš nejlepší vojenský historik. Během studia jsem se pak vyprofiloval na mezinárodní bezpečnost s primárním určením na jaderné zbraně. Soupeření velmocí a jejich role ve světě, to je věc, která je neustále aktuální.“

Vím, že jste studoval a absolvoval stáže i v zahraničí, v Rakousku, Německu, ve Švédsku... Jak se vzděláváte dnes? Respektive co všechno musíte sledovat?

„Je toho hodně a je to náročné; je nutné zdroje diverzifikovat, sledovat nejen české, ale i zahraniční prameny, a hlavně prameny obou stran, nejen ty britské nebo americké, ale taky ruské. Mám výhodu v tom, že mám historicky přístup do knihoven univerzit, kde jsem pobýval,

například mírového institutu SIPRI ve Švédsku. Jinými slovy: je třeba načerpat co nejvíc informací a z nich si udělat syntézu.“

Aktuální situace ve světě přilíš optimismu nevzbuzuje.

„Souhlasím. Ale nejsem pesimista, a ať hodnotím nebo rozebírám cokoli, vždycky se snažím končit nadějí a najít řešení.“

I v otázkách války na Ukrajině?

„Je v našem eminentním zájmu, v zájmu České republiky i celé Evropy, aby Ukrajina neprohrála. Protože kdyby prohrála, stanou se dvě věci. Ta první: místo pěti set tisíc uprchlíků jich k nám přijde několik milionů. A druhá: ruská armáda by v případě vítězství pohltila ukrajinskou, nepochybně frustrovanou a zhrzenou, a pro Evropu by to znamenalo mnohem větší hrozbu. To bychom neměli dopustit!“

Svět se bohužel v posledních letech v mnoha ohledech mění...

„Ano, žijeme v době silového řešení mezinárodních otázek. A to je hendikep Evropy, která ráda mluví o hodnotách. Jenomže když nemáte v garáži, obrazně řečeno, tank, máte smůlu. Proto víc než jindy platí, že pro stát velikosti České republiky je zcela zásadní být členem NATO; sami bychom pro případného agresora byli snadným soustem. Nemluvě o tom, že členství v NATO je pro nás i výrazně levnější. V opačném případě bychom totiž museli vybudovat vševojskovou armádu, a to by stálo úplně jiné peníze.“

// Žijeme v době silového řešení mezinárodních otázek, a to je hendikep Evropy, která ráda mluví o hodnotách. Ale když nemáte v garáži tank, máte smůlu.

Pojďme k tenisu. Kdy jste ho potkal?

„Už jako kluk v naší chatové oblasti na Lipně. Vybudovali jsme tam tehdy amatérsky kurt; měl dost neurčitý písčitý povrch, málo prostoru na debla a za základními čarami, takže neúčinnější byly dlouhé míče, a mezi sloupky podomácku vyrobenou síť. Ale s kamarády a sousedy jsme tam trávili spoustu hodin. Tenis mě zkrátka fascinoval od dětství, i když jsem nikdy neměl trenéra a nehrál žádné přebory.“

A je to tak pořád?

„Je, chodím na Štvanici dvakrát týdně, jednou na dvouhru a jednou na debla. S doktorem Tesařem tady hrajeme už několik let; nejdřív jsem s ním chodil jako host, ale protože se mi na Štvanici líbí, stal jsem se členem I.ČLTK. Ačkoli je klub velký, je tady moc příjemná atmosféra, řekl bych skoro rodinná. Je fajn vidět pokaždé stejně milé dámy na recepci a potkávat závodní hráče, kteří tu nenuceně proploouvají a tu a tam prohodí pár slov s ostatními členy. Chodím sem zkrátka moc rád.“

Jen na tenis?

„Fitko ani wellness nevyužívám, ale bazén v létě ano. Všiml jsem si, že na Štvanici přibývají hardy, už jsou tři, ale naprosto to respektuju; chápu, že jsme ve špičkovém klubu a je to preference závodních hráčů. Pro nás amatéry je lepší antuka, případně koberec. Na druhou stranu v zimě je lepší a komfortnější hrát na kurtech s umělým povrchem, protože antuka pod nafukovačkou nikdy nemá takovou kvalitu jako v létě.“

Tenis prý hrají i vaše děti?

„Elišce je třináct a Honzovi sedmnáct a oba hrají ve Velešíně, takže víkendové mistráky trávíme s tenisem na jihu. Syna už občas vezmu i do naší čtyřhry, když chybí parták.“

A kdo z vás je lepší?

„Pořád ještě já. Jan má sice lepší techniku, od dětství hraje s trenérem, ale já zatím pořád vyhrávám hlavou.“
(s úsměvem)

Ještě na nějaké hobby máte čas?

„Jednou týdně chodím na florbal, nepravidelně na fotbal. Na golf jsem trochu rezignoval, vadí mi, že zabere celý den. Ale sport mám obecně rád; chodím na hokej i na fotbal, nejraději samozřejmě na Budějovice, kterým fandím. A těším se na zimní olympiádu; jezdím pravidelně, mám rád rychlobruslení a byl jsem na většině medailových závodů Martiny Sáblíkové. A rád bych viděl hokej, protože bude znovu s hráči NHL.“

František Stejskal a jeho rodinné dědictví v Čerčanech

Až pojedete na jih, zastavte se v I.ČLTPK; stojí to za to a skvěle se najíte

ROMANTICKÁ STAVBA

Tenhle půvabný klub půlhodinku jízdy z Prahy má se Štvanicí společného mnohem víc než jen železniční most bezprostředně sousedící s kurty, řeku pod okny, velké hodiny před restaurací, betonový tenisák a název, který musí (Štvaníčákům) vyloudit úsměv. Aby ne, majitel je odkojený pražským tenisovým ostrovem. Proto se rozlehlý sportovní klub jižně od Prahy jmenuje I. Čerčanský lawn tenisový a plavecký klub, zkráceně I.ČLTPK. Vítejte v panství Františka Stejskala.

„Když nám tuhle louku vrátili v restituci, byla to čirá hrůza. Kdo potřeboval v Čerčanech něco vyhodit, vyvézt, přivezl to sem,“ líčí neradostné porestituční začátky František Stejskal, nedávný prezident I.ČLTK, jehož rodina je spjata nejen se Štvanicí, ale právě i s Čerčany.

Františkův dědeček, někdejší majitel uhelných dolů v Mutějovicích na Rakovnicku, se kdysi přičlenil do rodiny mlynáře Vávry, jemuž patřil nejen mlýn u pražského Mánesa, ale také ten čerčanský v sousedství kurtů; koupil ho v roce 1904. A dědeček Stejskal, tehdy muž plný síly, od tchána brzy odkoupil přilehlé louky. Svým dětem na nich vykouzil krásné dětství; nejenže postavil na břehu Sázavy – spolu s místním Okrašlovacím spolkem – plovárnu obklopenou převlékacími kabinkami, ale pro Františkova otce tenisové kurty

a jeho sestře Ajce, jejíž zdraví podlomila obrna, koupil koně a postavil parkur. „Docela se to povedlo, táta u nás patřil

mezi nejlepší tenisty své doby a Ajka v parkurovém skákání reprezentovala,“ vypráví František. „Díky tátovi se tady

Letopočet odkazuje na rok, kdy rodina Vávrova koupila zdejší mlýn

Krásná restaurace má na střeše „palubu“ a nabízí skvělou kuchyni

taky hrávaly exhibice, přijížděl sem na ně se svými tehdejšími velkými soupeři.“

V téhle chvíli se sluší připomenout, že Františkův dědeček byl velkým mecenášem Štvanice a významně přispěl na někdejší pýchu, dřevěnou klubovnu postavenou v roce 1929. Tatínek byl zase hráčem prvního týmu I.ČLTK a později také členem výboru klubu.

Čerčanská idylka Stejskalových, spojená také s pěknou vilkou, sousedící s domem

Bečkových (pamětníci vědí), však trvala jen do konce válečných dnů. S „vítězným“ únorem totiž o všechno přišli... A dál?

„Párkrát jsme se tady byli s rodiči podívat, abychom věděli, co nám kdysi patřilo,“ ironicky se pousměje František. „Když nám část louky v restituci vrátili, po složitých jednáních se státem, obcí a místní TJ Slavoj jsem přikoupil i tu druhou; tu totiž dědeček vložil do rodinného družstva a na ty se restituce nevztahovaly. Postupně jsem tomu pak začal vracet tvář. Proč?

// Párkrát jsme se tu byli s rodiči podívat, abychom věděli, co nám kdysi patřilo.

Vyměnit lehátka, je to jako fotka ze zaslých časů, co říkáte?

Ze zodpovědnosti vůči předkům, abych se za to nestyděl,“ usměje se.

Vize znovuzrození přicházela postupně, taky kvůli penězům, které na začátku chyběly. „Nejdřív jsme zrekonstruovali koupadla s kabinkami a dva kurty (ze kterých komunisti udělali volejbalové, protože tenis byl buržoazní sport), dva další jsme pak postavili, taky malou klubovnu. Tenisté tady dneska fungují moc dobře, mají v soutěžích snad sedm týmů. Později jsem pořídil dvoukurtovou nafukovačku, zrevitalizoval tu příšernou „odpadní“ louku, kde je dneska kemp, a opravil teskobarák; tam je teď sociální zařízení a škola Edwin. Provozují ji dámy, které si areál pronajaly.“

A tak postupně z hrůzyplné louky znovu vyrostl báječný areál, kde se v létě kempuje, kolem stánku s občerstvením na břehu Sázavy se rojí vodáci a procházejí Čerčaňáci, a – od jara tady stojí i krásná a vkusná restaurace. „Je na místě té původní,“ říká František před vkusnou moderní stavbou obloženou dřevem a ukazuje nám terasu jako stvořenou pro letní party. „Bohužel je to poslední stavba architekta Vladimíra Laciny, který je podepsaný i pod dostavbou Štvanice a který už není mezi námi...“

Pokud se Stejskalův tatínek s dědečkem odněkud shora dívají, jak jejich koupadla vypadají dnes, musejí mít radost. Má ji i František; na to, jak celý areál znovu vyrostl do krásy, může být pyšný. I když: „Ještě musíme zrekonstruovat stáje, ten starý cihlový dům tamhle u silnice,“ ukazuje. „Ajka tam mívala šest koní a bydlel tam podkoní pan Marvan,“ usmívá se. Přitom dobře ví, že investice se mu nikdy nevrátí; ani dětem, na které už „Čerčany“ převedl.

„Jestli mají radost? Nemyslím, můj zápal jim asi chybí,“ směje se. „Ale věřím, že tenhle historický rodinný majetek nenechají umřít, i když jim to asi nic nevydělá. Všechno se ale pro peníze nedělá. Tenhle areál je pro mě klasická romantická stavba, stavba pro radost.“

Až někdy pojedete na jih, zastavte se. Je to zajižďka jen pár set metrů a stojí za to tohle místo, kde sídlí malý „bráška“, I.ČLTPK, vidět. A pokud vydrží mladému šéfkuchaři nadšení, skvěle se tady najíte!

Ti, co brali ve Víně ceny: zleva Frank Hanečák, Jiří Kaleta, Petr Vojtíšek, Ferda Stejskal, Jiljí Kubec, Karel Rokos, Martin Šustr, Karolína Šustrová a Lucka Šimůnková

Mistrem I.ČLTK v golfu se stal ve Víně (opět) Ferda Stejskal

70! A „HOULIN“ K TOMU!

Jo, takový flight se jen tak nepoštěstí. Vidět zblízka 70 ran, longesta (za celé kolo jich ale bylo snad deset!) a hole-in-one, kdo z vás to viděl, pánové?! Jít se staronovým mistrem klubu Ferdou Stejskalem byl ve Víně zážitek, hrál totiž jako spolufavorit na PGA Tour. Velká gratulace k výkonu i titulu golfového mistra I.ČLTK!

Na sedmé jamce byl Ferda minus 3! Dabláče na osmičce kompenzoval dalším berdíkem a bogey na dvanáctce pátým birdie! Pak tři pary, bogey a šesté birdie na osmnáctce. Úžasné kolo.

K tomu longest na desítce, i když o pouhé tři metry před Petrem Vojtíškem. „Uf, moje ego zůstalo nepocuchané,“ žertoval, když rozeznali svoje míče-sousedý.

No a Petr Vojtíšek, který se významně probral na druhé devítce (čtyři pary, birdie a houlín), se dočkal na sedmnáctce. Hole-in-one jsem ještě „live“ neviděl;

tahle paráda byla zahraná sedmičkou železem a letěla přesně 143 metrů. Krásná rána přímo na vlajku s dopadem 15 cm od jamky.

Míček přeletěl vodu a bylo vidět, jak dopad rozprsknul písek těsně u tyče. „Jenom doklepneš,“ zhlásil Ferda Stejskal. Jenomže míč cestou k jamce nikde vidět nebyl, vypadalo to, že možná odskočil dva metry za foregreen. Ale pak jsme viděli pitchmark těsně u jamky a hned zrychleným krokem zamířili k tyči – bingo. „Počkej,

nech ho tam,“ volal Petr na Ferdu, který se už už skláněl k jamce. Následnou fotku, tu by asi chtěl mít na nástěnce každý.

„Letělo to pěkně, dopad jsem bohužel neviděl... Ale říkali jste, že to byla tyčovka a bude to jen doklep. Cestou na green jsem šel nejdřív hledat Lukášův míč a pak – pak jsem viděl pitchmark těsně u tyče, ale míč nikde. Pekelný pocit,“ smál se v klubovně Petr. Ten byl přitom v den turnaje čerstvě bez práce, skončila mu čtyřletá spolupráce

Mistrovství chce čas

Partner projektů
ochrany ohrožených druhů rostlin
Botanické zahrady Praha

HB
BECHYNĚ

VYZKOUŠEJTE MESSYPLAY

Pokud máte děti, možná vás zaujme koncept MessyPlay. Tím spíš, že studio najdete hned za řekou

v Karlíně. Vaše ratolesti tam mohou objevovat spoustu nového; s vámi po boku a tedy společně, přitom ale pod vedením zkušených lektorek. **KATEŘINY & ADÉLY**, které MessyPlay provozují, jsme se zeptali na to nejdůležitější.

Co přesně je MessyPlay?

„Koncept senzorického hraní; děti k nám přicházejí tvořit a objevovat nové věci. I s rodiči. Zatímco děti se učí a poznávají, malují a pracují s různými materiály, od sybkých po „patlavé“, jako je modelína, rodiče jsou v roli průvodců. Nejsme herna, ale edukativní kroužek. Hodně se věnujeme tvorbě umělecké; i těm nejmenším představujeme klasické malování hustou barvou, seznamují se s jednoduchým náčiním, které je přizpůsobené věku. A cílem není výsledek, obrázek, ale prožitek. Jde zkrátka o to, aby děti tvořily ve flow, aby měly radost z toho, co dělají.“

Pro jaký věk je MessyPlay určeno?

„Pro děti od nula do deseti let. Tvorbu jejich věku pochopitelně přizpůsobujeme. Chceme, aby se vzdělávaly, ať už je to malování, předmatematické dovednosti nebo rozvoj jemné motoriky. Rozvoj fyzických zdatností je z našeho pohledu stejně důležitý jako rozvoj mentálních dovedností a umělecký rozvoj. Naše motto zní, že pohyb podporuje tvořivost a naopak. Proto jsme také koncept rozšířili o hudební část a tanečky.“

Nový atelier máte na Sokolovské 725 – lze se přijít podívat na ukázkovou lekci?

„Ano, určitě. Stačí si předem ukázkovou lekci rezervovat na www.messyplay.cz. Jinak lekce pro děti do deseti let jsou většinou hodinové, pro ty starší o 15 minut delší. Fungujeme na bázi kurzů a permanentek a připojit se lze kdykoli v průběhu roku.“

s Denisou Hindovou a chystal se na nové výzvy. Jeden z volných dnů ale vyplnil báječně a udělal si radost.

Aby nezapadla moje maličkost; ač s nejvyšším handicapem a nejkratšími drivy ve flightu, 43 bodů stačilo na vítězství v „horší“ kategorii. Většina cen šla zkrátka za námi, ostatní prominou.

Ale abych neprotežoval jen vlastní flight. Výtečně zahráli mladí senioři z toho druhého; Vláda Šavrdy snižoval, Rokosovi slavili pěknými výkony 50. letošní turnaj a Karel skončil v lepší kategorii druhý se 37 body.

Po nich přišel nejkrásnější flight, protože s půvabnými dámami Andreou Šavrdovou a Lucií Šimůnkovou. Ta hrála první turnaj a hned nasbírala 41 bodů (a na rozdíl od autora přinesla číslo, i když maličko vyšší☺).

Šustrovi jsou zvyklí na lepší časy, 77 ale Martina potěšilo, i když k titulu to tentokrát měl daleko.

Pak přijel František Stejskal s kolegy. „Všechno mě bolí, hrál jsem bídne,

letos vlastně úplně poprvé,“ svěřil se a z Vínofe mířil na oslavu narozenin kamaráda Jiřího Průchy.

V posledním flightu pak dorazil nearest to the pin v osobě Jiřího Kalety.

Turnajové finále sledoval z terasy, kde se grilovaly všelijaké dobroty, i prezident klubu s chotí. Někteří (včetně autora textu) stále ještě doufají, že i Petr Šimůnek jednou vezme do rukou golfovou hůl, jakkoli to zatím tvrdošíjně odmítá. A až k tomu dojde, to bude teprve turnaj! Ale i tenhle byl parádní a všichni si ho v jednom z posledních krásných dnů v září užili.

Výsledky – mistr klubu: František Stejskal junior – 70 ran. Kategorie hcp 0-18:

1. František Stejskal jun. 42 netto bodů/70 ran, 2. Karel Rokos 37/-, 3. Martin Šustr 35/77, 4. Vladislav Šavrdy 34/91, 5. Petr Vojtišek 32/83. Kategorie hcp 18,1-54:

1. Jiljí Kubec 43/-, 2. Frank Hanečák 42/93, 3. Lucie Šimůnková 41/129, 4. Lumír Berčík 37/90, 5. Jiří Kučera 35/-.

Longest drive zahráli Karolína Šustrová a František Stejskal junior, nearest to the pin byl Jiří Kaleta.

/// Říkali jste, že to bude jen doklep. Ale pak jsem viděl pitchmark těsně u tyče a míč nikde. Pekelnej pocit...

Petr Vojtišek zahrál hole in one

Dvakrát Petr Vojtišek; takhle se jeho míček kamarádil s míčem Lukáše Vojtěchovského v jednom z bunkerů (vlevo) a takhle si užíval první houlin v životě

NOVĚ OTEVŘENÝ KREATIVNÍ ATELIÉR MESSYPLAY V KARLÍNĚ

01 MÍSTO PRO DĚTI I RODIČE

V Karlíně jsme otevřely multismyslový ateliér MessyPlay – prostor, kde děti mohou tvořit, tančit, hrát si, učit se i objevovat, a to v bezpečném a inspirativním prostředí.

02 CO U NÁS NAJDETE

- Výtvarné, senzorické, tvořivé lekce
- Kreativní, hudební a pohybové kurzy
- Tematické víkendové workshopy

03 NAŠE FORMELA

- Certifikovaná modelína od jednoho roku věku
- Bezpečná, voňavá, vyrobená z českých surovin
- Zakoupíte na Rohlík.cz, e-shopu messyplay.cz i na naší pobočce

04 VOUCHER ↪

VYZKOUŠEJTE UKÁZKOVOU LEKCI! S KÓDEM STVANICE100 NYNÍ NA WEBU MESSYPLAY.CZ ZÍSKÁVÁTE 100 Kč SLEVOU.

Sledujte nás

Navštivte e-shop

**MESSY
PLAY**

Block Karlín Living, Sokolovská 725/111

MESSYPLAY.CZ

Jen čtyři hrací kurty v TC Lido znamenaly volnou sobotu na prohlídku města

SUVERÉNI V BENÁTKÁCH

Prima výlet s dobrou partou, vítězství v turnaji a navíc skvělá „poznávačka“ díky cestě autem. Tak hodnotí Iva Šimůnková zářijový víkend v Benátkách, kde se hrál turnaj superseniorů v rámci CTC. Tým I.ČLTk tam jednoznačně porazil berlínský Rott-Weiss 7:0 a v nedělním finále domácí Tennis Club Lido 5:2. Čtvrtým do party byl při letošním klání starších kategorií (50 a 60+) londýnský Chandos Lawn Tennis Club.

Parta ze Štvanice se stejně jako loni cestou do Barcelony rozdělila na dvě poloviny; dámy – Iva, Olga Merglová Votavová a Kamila Allertová – vsadily na cestu autem s odvážnou řidičkou Ivou, pánové – Adam Fröhlich, Lorcan O'Shea, Vladimír Hepner a Jaroslav Kratochvíl – zvolili letadlo. „Tradičně jsme si udělaly výlet; zastavily jsme se ve Veldenu u Wörthersee, což je nádherné městečko, a cestou zpátky si prohlédli Podstojna Castle na Bledu, nejznámější slovinský hrad. Kdysi to prý bylo hnízdo loupežníků,“ přibližuje s úsměvem i zaujetím Iva chvíle, které dámám příjemně zpestřily tenisový víkend. Ten byl úspěšný ve všech ohledech, nejen díky jasnému triumfu.

„Benátky jsou Benátky, takže krom tenisu jsme si užili i všechny ty výhledy

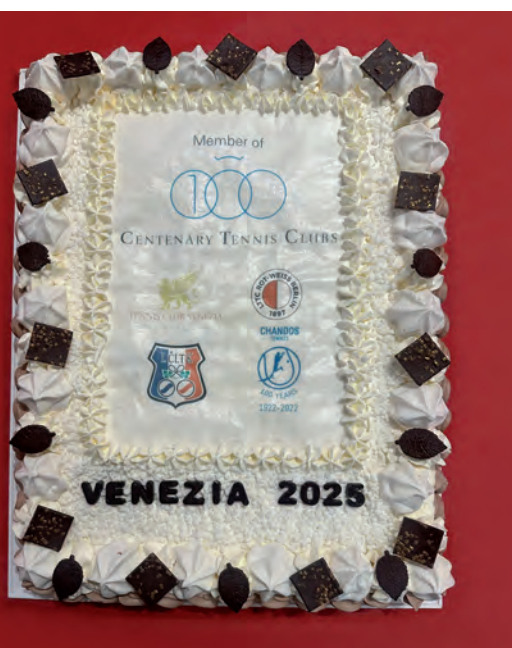
z trajektu nebo z ostrova a samozřejmě prohlídku města,“ říká s odkazem na cestu na Lido di Venezia, asi dvanáct kilometrů dlouhý ostrov v Benátské laguně, kde sídlí Tennis Club Lido.

V turnajových zápasech se hrály vždy dvě dvouhry a dva debly mužů a dva singly plus čtyřhra žen. V pátek Štvanice rozdrtila Berlín, o volné sobotě si užila Benátky a odpočala si na nedělní finále, v němž porazila domácí Lido. „Jediný problém byly pouhé čtyři hrací kurty, což de facto určilo i hrací plán a pro nás volnou sobotu. To ale nebylo na škodu,“ říká Iva.

Veskrze pozitivně vzpomíná na víkend v Benátkách i Lorcan O'Shea, který byl členem CTC týmu poprvé. „Byl jsem potěšen a poctěn, že jsem byl pozván

do týmu; zřejmě za to musím poděkovat Yanu Vašíčkovi, který mě doporučil,“ prozradil sympatický Ir, který žije v Praze (a hraje na Štvanici) už více než tři roky. Po boku Adama Fröhliche vyhrál oba debly, vždy shodným výsledkem 6:2, 6:0.

„S Adamem jsme se perfektně domluvili na taktice i herním stylu a myslím, že jsme si zápasy užili, stejně jako celý víkend. Líbil se mi tamní klub, město, rád jsem poznal hráče z jiných klubů. Ale asi nejzapamatovatelnější jsou pro mě rozhovory s kolegy z týmu; rád jsem poslouchal jejich debaty o českém tenisu a jeho historii, o klubu, ale i o některých soutěžích a taktice a strategii. Byla to spousta skvělých příběhů,“ říká Lorcan a s úsměvem přidává: „Jen musím vyzkoumat, proč se v Česku používá výraz kanárek pro výsledek 6:0...“

Tenhle úžasný dort s logy všech zúčastněných klubů byla škoda krájet...

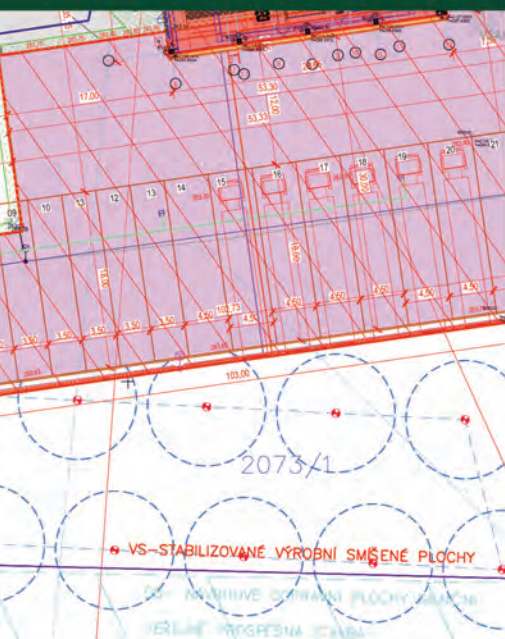
Vítězný tým I.ČLTk: zleva Kamila, Olga a Iva, nad nimi Lorcan O'Shea, Adam Fröhlich, Vladimír Hepner a Jaroslav Kratochvíl

VRTNÉ PRÁCE

Jsme Green Gas Drilling a realizujeme vrty pro tepelná čerpadla

PROJEKTOVÁNÍ

- Hydrogeologické posudky
- Testy teplotní odezvy
- Dimenzování vrtných polí

INŽENÝRING

- Projekty vrtů
- Vyřízení dokumentace
- Zajištění povolení

REALIZACE

- Vrtná pole čítající desítky vrtů
- 25 let na trhu
- Téměř 750 000 m vrtů

UŽ 30 LET SE STARÁME O VAŠE POJIŠTĚNÍ

